

Problem konwencji międzynarodowej o ludobójstwie

NOWY JORK, (PAP). Podkomisja Komisji Prawnej Generalnego Zgromadzenia ONZ postanowiła wezwać Radę Ekonomiczną-Społeczną, by spowodowała opracowanie przez komitet prawny projektu konwencji międzynarodowej w sprawie ludobójstwa. Możliwe jest, że projekt ten wpłynie na Zgromadzenie Generalne ONZ w roku 1948. Narzędzie zbrodni ludobójstwa potępiona jest wyłącznie na gruncie moralnym w oparciu o wyroki, zapadłe w Norymberdze.

Przed dewaluacją franka?

PARYŻ, (PAP). — Omawiając presję, którą Stany Zjednoczone wywierają na rząd francuski, organ francuskiej partii komunistycznej „Humanite” pisze: „W kołach finansowych oznajmiają, że dewaluacja franka jest w praktyce zdecydowana. Oczekuje się ustalenia kursu funta szterlinga na 1000 franków, zamiast — jak dotychczas — 400 franków, a dolara na 350, zamiast 119 franków. Funt traci w stosunku do dolara, a frank traci w stosunku do obu dewiz. Polityka pro amerykańska rządu Ramadier prowadzi kraj do nędzy”.

USTĄPIENIE wicemin. Tatarescu z gabinetu rumuńskiego

BUKARESZT — (PAP). Gabinet rumuński zebrał się na nadzwyczajnym posiedzeniu dla przedyskutowania powziętej przez parlament uchwały w sprawie rezygnacji wicepremiera i ministra spraw zagranicznych Tatarescu oraz 6 m. nistrów partii liberalnej. Rząd postanowił przyjąć rezygnację i polecił premierowi Grozicę uzupełnić wakujące stanowiska.

Protest profesorów chińskich

LONDYN, (PAP). — Z Pekinu donoszą, że prasa tamtejsza zamieściła deklarację 47 profesorów uniwersytetu, którzy potępiają rozwiązanie Ligi Demokratycznej, jako akt bezprawny.

Zabójcy Murzynów UNIEWINIENI

NOWY JORK, (PAP). Sąd Federalny w Brunswick w stanie Georgia wydał wyrok uniewinniający w procesie 4 strażników więzienia w Brunswick, oskarżonych o zastrzelenie 8 więźniów - murzynów i zranienie 5 innych pod pretekstem ich buntu podczas przymusowej pracy. Jak zeznali pozostali więźniowie, owi murzyni zostali zastrzeleni wskutek odmowy pracy w bagnach, pełnych jadowitych węzów. Oskarżeni dozorczy twierdzili, że zastrzelili więźniów w obronie własnej i Sąd Federalny przyjął wersję oskarżonych.

Władze federalne wszczęły dochodzenie i wytoczyły proces oskarżonym dopiero wtedy, gdy miejscowy sąd stanowy uwolnił ich od winy i kary po krótkim procesie.

SZTANDAR ŁUDU

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ZSRR ostoją pokoju Przemówienie tow. W. Mołotowa

Na posiedzeniu Rady Moskiewskiej w dniu 6 listopada 1947 r. radziecki minister spraw zagranicznych Mołotow wygłosił przemówienie następującej treści:

1. Znaczenie zwycięstwa socjalizmu w ZSRR

Towarzysze! Narody Związku Radzieckiego obchodzą w dniu dzisiejszym 30 rocznicę wielkiej socjalistycznej Rewolucji Listopadowej o doniosłym znaczeniu dla mas pracujących całego świata.

Nie tylko my, ludzie radzieccy przeżywamy w tych dniach radosne uczucia w obliczu wielkiego zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Nie tylko w zaprzyjaźnionych z nami krajach ma Związek Radziecki miliony wiernych przyjaciół. Wszędzie tam, gdzie panuje kapitalizm i gdzie uciskani są ludzie pracy, jak również w koloniach i krajach zależnych, gdzie ujarzmione są masy pracujące, budzi się świadomość, że sukcesy Związku Radzieckiego oznaczają zbliżanie się ich własnego wyzwolenia spod ucisku i niewoli.

Nie ma kraju, gdzie w klasie robotniczej, wśród pracujących chłopów i w szerokich kołach demokratycznych Związek Radziecki nie miałby licznych przyjaciół, którzy przepelnili są gorącą sympatią i wiarą, widząc nasze dzieło. Oto dlatego dzisiaj w 30-lecie Rewolucji Radzieckiej powiewa tak dumnie sztandar Listopada, zwycięski sztandar Lenina — Stalina.

Od czasu wypadków listopadowych 1917 r. upłynęło już lat 30. Nasi wrogowie z obozu burżuazyjnego prorokowali wówczas a nawet później, że nie ostoi się w Rosji władza radziecka, że pewne jest nieuniknione i szybkie załamanie się tej władzy. Bolszewicy nie ulękli się owych prorocstw, lecz wszczęli odważnie walkę o zdobycie władzy przez klasę robotniczą, zrzućili jarzmo ładu kapitalistycznego i oto już od lat 30 budują skutecznie i zwycięsko państwo socjalistyczne, budują nowe społeczeństwo na zasadach komunizmu.

Drogę, którą przebyliśmy można podzielić na trzy okresy. Pierwszym okresem jest czas od zwycięstwa władzy radzieckiej do początku drugiej wojny imperialistycznej.

Okres drugi — to lata wielkiej wojny o wolność.

Tzecieli okres, który się dopiero co rozpoczął, to lata budownictwa powojennego.

Pierwszy okres obejmuje 23 i pół lat. Przeszło trzy lata tego okresu zużyto na walkę zbrojną przeciwko interwencjonistom i bandom białogwardystów, które usiłowały złamać władzę radziecką i zniszczyć młode państwo radzieckie. Te plany kapitalistów i obszarników zakończyły się całkowitym fiaskiem, doprowadziły jednak nasz kraj do stanu skrajnego spustoszenia i wyczerpania. Trzeba było całego szeregu lat jedynie po to, by przywrócić przedwojenny stan przemysłu i gospodarstwa rolnego.

Następnie gospodarka narodowa podniosła się i rozwinęła na podstawie słynnych stalinowskich planów pięcioletnich. W końcu 1928 r. mogliśmy przystąpić do przeprowadzenia pierwszego planu pięcioletniego, który, jak wiemy, został wykonany

przedterminowo. Z kolei wykonaliśmy drugi plan pięcioletni i przeszliśmy do realizacji trzeciego planu pięcioletniego, co się jednak nam nie udało wskutek napaści ze strony Niemiec. Tak więc mogliśmy przeprowadzić jedynie 13 lat według planów trzech pięcioletek stalinowskich. Jednakże naszemu krajowi udało się dokonać przekształcenia swej gospodarki już w przeciągu tego krótkiego okresu.

Z Rosji przemysłowo zacofanej nasz kraj przekształcił się w postępowe państwo przemysłowe, które w końcu drugiej pięcioletki zajęło pierwsze miejsce w Europie jeśli chodzi o zakres produkcji przemysłowej. Z każdym nowym rokiem aż do początku wielkiej wojny ojczyźnianej postępował szybki rozwój naszego przemysłu, powstawały coraz to nowe gałęzie produkcji i zwiększała się coraz to bardziej wydajność przemysłu. W roku 1940 produkcja przemysłowa w naszym kraju przewyższała 12-krotnie produkcję z 1913 r. Jeszcze silniej przeobraziło się nasze rolnictwo. Z małych gospodarstw chłopskich o słabej wydajności, które w większości wypadków posługiwały się tylko sochą, sierpem i kosą, nasze rolnictwo przekształciło się, dzięki połączeniu w kolchozy, w postępową gospodarkę na wielką skalę, która z pomocą państwowych ośrodków maszynowych i traktorowych otrzymała podobnie jak sowchozy, bogate wyposażenie techniczne w postaci traktorów, kombajnów, samochodów i wszelkiego rodzaju nowych maszyn rolniczych.

Ogólna produkcja rolna Związku Radzieckiego, mimo wciąż jeszcze silnych braków w hodowli bydła, była w 1940 r. prawie 2 razy większa, niż w roku 1913. Reasumując wyniki przedwojennego okresu rozwoju gospodarki radzieckiej, Stalin stwierdził, że ten niebywały wzrost

(Ciąg dalszy na str. 4)

Utworzenie Komitetu Tymczasowego w ONZ ZSRR i Polska nie wezmą udziału w pracach Komitetu

NOWY JORK, (PAP). Korespondent PAP donosi z siedziby ONZ Lace Success, że mimo zdecydowanego sprzeciwu państw słowiańskich, które wielokrotnie podkreślały, że projektowany Komitet Tymczasowy jest sprzeczny z Kartą ONZ, Komisja Polityczna przyjęła utworzenie tego Komitetu większością 12 głosów przeciwko 6 i przy 6 wstrzymujących się od głosowania. Nie głosowały państwa arabskie. Po głosowaniu delegacji Związku Radzieckiego, Polski, Czechosłowacji, Jugosławii, Ukrainy i Białorusi złożyli oświadczenie do protokołu, że ich żądy nie wezmą udziału w pracach nowego utworzonego Komitetu.

Wiceminister Wyszyński oświadczył w Komisji, że w czasie debaty Zw. Radziecki wykażał, iż utworzenie Komitetu Tymczasowego jest równoznaczne z naruszeniem Karty ONZ i równowagi w tonie tej organizacji. Zw. Radziecki — powiedział delegat — stoi zawsze za przestrzeganiem i wzmocnieniem Karty ONZ, ponieważ jednak Komitet Tymczasowy nie opiera się na żadnych prawnych podstawach, Zw. Radziecki nie weźmie w nich udziału. Również delegat polski amb. Lange przypomniał, że Polska stwierdziła uprzednio dwukrotnie, iż utworzenie Komitetu Tymczasowego narusza ducha i literę Karty ONZ, wobec czego

delegacja polska nie będzie uczestniczyła w pracach tego komitetu.

W czasie dyskusji nad projektem amerykańskim delegat brytyjski Shawcross zaproponował oddanie sprawy legalności Komitetu Tymczasowego do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości w Hadze. Wniosek ten spotkał się ze sprzeciwem wicemin. Wyszyńskiego, który zaznaczył, że Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości nie może być postawiony ponad samo ONZ, oraz że propozycja brytyjska nie ma w istocie na celu sprawiedliwości o którą Zw. Radziecki zawsze go

tów jest walczyć.

Rok III Nr 304
LUBLIN
SOBOTA 8
LISTOPAD 1947
DZIŚ 8 STRON
CENA 3 ŻŁ

DEPEZA

w rocznicę Rewolucji Październikowej

WARSZAWA, (PAP). Sekretarz generalny KC PPR — Władysław Gomułka-Wiesław, przesłał depesze, następującej treści:

Do
KC WKP (b)
na ręce Tow. STALINA.

W trzydziestą rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej przesyłamy Wam, Tow. Stalin, Wszzechwzrostowej Partii Komunistycznej (bolszewików) i narodom Związku Radzieckiego najgorętsze proletariackie pozdrowienie.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Listopadowa, wyzwalała człowieka z wyzysku i ucisku kapitalistycznego, zapoczątkowała urzeczywistnienie socjalizmu i pełnej wolności ludu pracującego. Wielkimi zwycięstwami oznaczona jest droga, którą przeszedł Związek Radziecki za okres 30-tu lat. Narody Związku Radzieckiego pod kierownictwem sławnej WKP (b) nie tylko pokonały wszystkie wewnętrzne trudności budownictwa socjalistycznego, lecz zadały śmiertelny cios hitlerowskiemu najeźdźcom, oddając w ten sposób największą przysługę całej ludzkości, a szczególnie narodowi polskiemu. Dzisiaj, kiedy amerykańscy imperialiści i inni podżegacze wojenni usiłują podjąć plany hitleryzmu zapanowania nad światem, Związek Radziecki, jako główny środek i ostoja pokoju jest znowu nadzieją i oparciem pokojowych dążeń wszystkich ludów świata.

Klasa robotnicza Polski kroczyła razem z klasą robotniczą, z narodem Rosji w latach walki z caratem, w sławne dni 1905 r. Polska klasa robotnicza dumna jest z tego, że nielipsiej synowie, tacy, jak Feliks Dzierżyński, brali udział w Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej, służyli budownictwu socjalizmu w Związku Radzieckim. Rewolucja Listopadowa uznała prawo do niepodległości narodu polskiego, ujarzmionego ongi przez carat. Narodowi Polscy wdzięczny jest bohaterom Armii Radzieckiej za wyzwolenie ziem polskich spod hitlerowskiej okupacji, za decydującą pomoc w odzyskaniu odwiecznych ziem polskich po Odrę i Nysę Łużycką.

Klasa robotnicza i cały Naród Polski dochowa wierności sojusznikom i braterskiej przyjaźni między Polską a Związkiem Radzieckim, widząc w tym najlepszą gwarancję bezpieczeństwa, pokoju i niepodległości.

Za Komitet Centralny
Polskiej Partii Robotniczej
(—) Władysław GOMUŁKA —
Wiesław

Z DNIA Znaczeń

Sluszna decyzja

Komisja polityczna ONZ uchwała 12 głosami przeciw 6 głosom i 6 wstrzymujących się od głosowania projekt utworzenia tzw. „Komitetu Tymczasowego”.

Czym ma być „Komitet Tymczasowy”?

Według projektodawców amerykańskich „Komitet Tymczasowy” miałby rozstrzygać pilne sprawy w okresie między sesjami Generalnego Zgromadzenia. Uchwały tego Komitetu miałyby zapadać większością głosów i obowiązywać wszystkie państwa — członków ONZ. Prawo weta nie miałoby wobec tego zastosowania w tym Komitecie i zasada jednomyślności wielkich mocarstw nie miałaby tam obowiązywać.

Jaki jest cel tego „Komitetu”?

Z powyższego widać jasno, że celem projektodawców amerykańskich jest omińnięcie zasady jedno-myślności, obowiązującej wielkie mocarstwa przy rozstrzyganiu pilnych i ważnych spraw. Wyobraźmy sobie, że St. Zjednoczone chęłoby postawić wniosek o zmianę naszych granic zachodnich. Mając zapewnioną większość, Komitet uchwałiłby ten wniosek mimo sprzeciwów Zw. Radzieckiego i państw demokracji ludowej, należących do ONZ. W ten sposób prawo weta nie miałoby zastosowania i zasada, na której zbudowana jest Organizacja Narodów Zjednoczonych, zostałaby podważona.

Komu więc potrzebny jest ten Komitet?

Nie trudno odpowiedzieć na to, znając zamierzenia i plany imperialistów amerykańskich. Trumanowi i Marshallowi chodzi o to, aby zastąpić Generalne Zgromadzenie Instytucją podległą im, któraby im służyła jako wytrych do otwarcia granic wszystkich państw na świecie dla penetracji dyktatury dolara i uzależnienia narodów od amerykańskich bankierów.

Jak postąpiłby uczelwy przedstawiciel swojego narodu w takiej sytuacji?

Głosowałby przeciw takim projektom. Tak też postąpił Zw. Radziecki, Polska, Jugosławia i Czechosłowacja. Wobec jednak uchwalenia przez Komisję Polityczną utworzenia „Komitetu Tymczasowego” — państwa demokracji ludowej i Zw. Radziecki oznajmiły, że nie będą brały udziału w pracach tego Komitetu. Żaden bowiem uczelwy człowiek nie wzięłby na siebie tak wielkiej odpowiedzialności przed własnym narodem w Komitecie, którego zamiarem jest zniszczenie suwerenności i niezależności innych narodów.

Decyzja powzięta przez ZSRR i państwa demokracji ludowej spotka się z uznaniem całego naszego narodu.

Wzrost cen we Francji

PARYŻ (PAP). — Ministerstwo gospodarki narodowej ogłosiło oficjalne dane, dotyczące wzrostu cen artykułów reglamentowanych. Ogólny wskaźnik cen w październiku br. podskoczył z 1.157 na 1.268, tj. o 9,6%, przyjmując za podstawę cyfrę 100 w 1938 roku. Ceny artykułów żywnościowych od stycznia br. wykazują wzrost o 55%, inne artykuły o 48%. W tym samym czasie zarobki wzrosły jedynie o 14%. Podkreślić należy, że dane statystyczne dotyczą jedynie cen urzędowych. Ceny artykułów pierwszej potrzeby na czarnym rynku są kilkakrotnie wyższe.

Jedność socjalistów i komunistów

gwarancją obrony Republiki Francuskiej

Wywiad z Marcel CACHIN — członkiem Biura Politycznego Francuskiej Partii Komunistycznej

Tow. Marcel Cachin, senior Francuskiej Partii Komunistycznej, członek Biura Politycznego Partii, poseł do Zgromadzenia Narodowego i redaktor naczelny „Humanite”, organu oficjalnego Francuskiej Partii Komunistycznej, udzielił wywiadu korespondentowi SAP w Paryżu.

— Jaka jest opinia tow. posła o wynikach wyborów we Francji?

— Wybory do samorządów nie są równie wiernym odzwierciedleniem opinii kraju, jak wybory do Zgromadzenia. Nie należy bowiem zapominać, że przy wyborach do samorządów dużą rolę grają interesy lokalne: często głosy padają na ludzi będących po prostu dobrymi administratorami, a którzy nie reprezentują opinii politycznej danej miejscowości. Z drugiej zaś strony musimy stwierdzić, że ostatnie wybory, w związku z obecną sytuacją, miały charakter polityczny bardziej zaakcentowany niż poprzednie.

Jest niezaprzeczalnym faktem, że wybory wykazały, iż istnieje dziś we Francji ogólny prąd, sprzyjający de Gaulle'owi. Wynik wyborów był w pewnym stopniu niespodzianką. W tym samym czasie dotychczas swym poparciem MRP. Wszystko przemawiało za tym, że kler francuski dołoży wszelkich starań, by partia ta mogła utrzymać swe pozycje. Na dwa tygodnie przed wyborami ukazała się w prasie notatka donosząca o rozmowie Papieża z wysłannikiem specjalnym Trumana. Papież stwierdził, że obecnie konieczna jest polityka władz państwa, opierająca się na sile. Jest to bardzo wyraźna dyrektywa ze strony Watykanu, która została przekazana naszemu klerowi, który naturalnie, z wrodzoną sobie dyscypliną udzielił poparcia de Gaulle'owi, a opuścił MRP. W tym fakcie przede wszystkim szukać należy wytłumaczenia klęski poniesionej przez tę partię. Obecne położenie gospodarcze Francji skłoniło wielu wyborców do oddania swego głosu na generalną partię. Partia Komunistyczna utrzymała swój stan posiadania i jest dziś pierwszą partią republikańską Francji. Socjaliści stracili nieznaną ilość głosów na prowincji. Natomiast w Paryżu straty ich sięgają 2/3 głosów.

Reasumując, wybory przyniosły klęskę MRP, zgrupowanie się całej prawicy wokół de Gaulle'a, pewne straty socjalistom, a komunistom utrzymanie stanu posiadania, z bardzo nieznacznymi stratami.

De Gaulle, niegdyś symbol oporu przeciwko Niemcom, jest obecnie czołowym wielkim Vichy. Zwolennicy Petaina — dziś są zwolennikami de Gaulle'a.

— Czy zdaniem tow. posła wyniki wyborów odbijają się na życiu politycznym Francji?

— Wyniki wyborów na pewno odbijają się na naszym życiu politycznym, szczególnie biorąc pod uwagę obecną sytuację międzynarodową. De Gaulle w swoich przemówieniach kilkakrotnie zgłaszał swe przystąpienie do polityki amerykańskiej Pała amerykańskiego antykomunizmu, dążenie Stanów Zjednoczonych do panowania nad światem bardzo silnie podziało na burzającą francuską. Niegdyś sam de Gaulle, podpisując pakt francusko-radziecki oświadczył: „pakt francusko-radziecki jest podstawą polityki francuskiej”. Dziś ten sam de Gaulle jest heroldem antykomunizmu we Francji.

Wyniki wyborów dają prawicy francuskiej nową siłę i był oznaką odrodzenia zaufania francuskiej burżuazji we własne możliwości.

We Francji jesteśmy dziś świadkami powstania nowego faszyzmu. W obliczu tego niebezpieczeństwa jedność wszystkich sił robotniczych i demokratycznych kraju jest niezbędna. Wprawdzie sytuacja jest bardziej skomplikowana, niż w 1934 roku, ale to nie jest powodem do zakładania ręk. Tarcia, mogące istnieć pomiędzy komunistami i socjalistami, są zjawiskiem normalnym, ale my, komuniści francuscy, życzymy wszystkim socjalistom by brali przykład ze swych polskich towarzyszy. Dziś jednak ich postępowanie napawa nas

niepokojem ponieważ uważamy, że w obecnej sytuacji jedyną najsukcesyjniejszą obroną demokracji we Francji jest natychmiastowa jedność socjalistyczno-komunistyczna, wspólny front wszystkich sił wrogich władzy osobistej de Gaulle'a. Nie szczędziliśmy i nie będziemy szczędzić wysiłków w tym kierunku i mamy nadzieję, że w końcu koncepcja nasza zwycięży.

— Jaka będzie zdaniem tow. posła polityka Francuskiej Partii Komunistycznej w obliczu nowo utworzonej sytuacji?

— Polityka nasza zostaje niezmienną i nadal będziemy głosić konieczność jedności opartej o wspólną akcję przeciw władzy osobistej jednostki.

Depesza Komitetu Pomocy Korei do wiceministra Wyszyńskiego

NOWY JORK (PAP). „Komitet Pomocy dla Koreańskich Związków Zawodowych” w Los Angeles nadesłał depeszę na ręce wiceministra Wyszyńskiego w której prosi Zgromadzenie Narodów Zjednoczonych o ponowne rozpatrzenie następujących propozycji, dotyczących przywrócenia niepodległości narodowi koreańskiemu:

1) Przedstawiciele narodu koreańskiego powinni być dopuszczeni do dyskusji w ONZ w sprawie przyszłości Korei.

2) Wojska amerykańskie i radzieckie powinny jak najszybciej opuścić Koreę.

3) Rząd koreański powinien być wybrany przez sam naród bez ingerencji i bez nacisku czynników obcych.

Młodzież napływa do greckiej armii demokratycznej

PARYŻ, (PAP). — Z wyzwolonych obszarów greckich donoszą, że rozwija się tam w całej pełni zaciąg ochotniczy do armii demokratycznej, która w ciągu ostatnich 2 tygodni podwoiła swe szeregi. Z każdej

małej wioski do armii gen. Markosa wstępuje 20—40 młodych ludzi. Młodzież ochotniczo wstępuje do wojska pod hasłem: „Zbliża się godzina zwycięstwa. Wszyscy do szeregów!”

Epidemia cholery dotarła do Zatoki Perskiej

LONDYN, (PAP). — Jak donoszą z Bagdadu, władze Iraku stwierdziły w środę wieczorem pojawienie się cholery na lotnisku arabskim Duda' w Zatoce Perskiej. Władze sanitarne Iraku nakazały natychmiastowo szczepienie ludności, zamieszkałej w południowej części kraju, zwłaszcza zaś w okolicy Basra. Wstrzymano wszelką komunikację lotniczą i morską między Irakiem, Zatoką

Perską, portami hinduskimi i portami Pakistanu. Zawieszono też pocztę lotniczą z Egiptu i Indji, a wszelkie listy podlegają dezynfekcji. W początku przyszłego tygodnia do Egiptu uda się druga misja lekarska rządu irackiego, aby wspomóc do zwalczania epidemii cholery, która pociągnęła już za sobą od dnia 23 września 9 tysięcy śmiertelnych ofiar.

Wiadomości z ZSRR

Produkcja nowych typów maszyn w Moskwie

MOSKWA. — (PAP). — Od nowych typów obrabiarek do aparatów radiowych, od ulepszonych dźwigów mechanicznych do rowerów damskich — oto rozpiętość skali nowych wyrobów po raz pierwszy produkowanych w tym roku przez fabryki moskiewskie. Wielkie zakłady samochodowe im. Stalina rozpoczęły seryjną produkcję nowego typu 4-tonowych ciężarówek ZIS-150 o mocy silnika 90 KM

Zakłady łożysk im. Kagana-wicza wyprodukowały w tych dniach największe w ZSRR łożysko rolkowe o wadze 2.200 kg., zamówione przez walcownie Zaporoskie. W zakładach budowy maszyn im. Woroszyłowa skonstruowano i rozpoczęto produkcję aparatu elektrycznego, który przy pomocy prądu o wysokiej częstotliwości, błyskawicznie hartuje stal i wysusza drewniane elementy maszyn.

PRZEGLĄD Prasy

Nowy numer „Trybuny Wolności”

Ukazał się nowy numer „Trybuny Wolności”, który zawiera b. dużo ciekawego materiału. Obok artykułów wyjaśniających sytuację gospodarczą w kraju tow. Z. Milewicz „Na froncie gospodarczym” znajdują się artykuły polityczne, wyjaśniające dokładnie kulisy ucieczki Mikołajczyka z kraju. W artykule p. t. „Niech nie liczą na krótką pamięć” czytamy m. in.:

Ucieczka Mikołajczyka i jego najbliższych współpracowników jest prostą konsekwencją całej dotychczasowej działalności PSL. Przyjechał on do kraju z wyrażnym mandatem obcych Państw. Na trzeciej z kolei konferencji z przedstawicielami rządu polskiego w Moskwie (w czerwcu 1945 r.) Mikołajczyk bez ogródek oświadczył, że minister spraw zagranicznych Anglii — Eden przyobiecał mu fotel premiera rządu polskiego. Nie miał dlatego początkowo zamiaru przyjąć stanowiska wicepremiera i ministra rolnictwa.

W artykule po wyjaśnieniu roli Mikołajczyka w kraju mamy wniosek, które są już dla każdego jasne jego intencje.

PSL, na którego czele stał Mikołajczyk i jego przyjaciele polityczni, nie było niczym innym, jak obcą agencją w polskim życiu politycznym. Wypełniało ono rolę Anglosasów w okresie, gdy wojska anglosaskie Biły wojska Niemiec hitlerowskich — czynili to samo także później, gdyż Anglosasi przystąpili do odbudowy imperializmu niemieckiego, gdy zakwestionowali prawa Polski do Ziemi Odzyskanych, a nawet do Gdańska. Przemówienie Churchilla w Fulton i Byrnesa w Sztutgarcie uznał Mikołajczykowski wódzowie PSL za platformę swego działania. Włączyli się oni całkowicie do propagandy trzeciej wojny i hucy przeciw ZSRR, krajom demokracji ludowej i komunizmowi. Jeszcze na konferencji w Poczdamie Mikołajczyk stwierdził wobec polityków anglosaskich, że zrezygnowałby z Ziemi Odzyskanych, gdyby nie nacisk stronnictw demokratycznych. Tak działa tylko obca agencja.

Nie mogą dlatego liczyć na krótką pamięć obozu demokratycznego ci najbliżsi przyjaciele Mikołajczyka i organizatorowie wroga dla państwa i narodu działalności, którzy dochowali mu wierności do ostatniej chwili, a obecnie gołosłownymi zapewnieniami chcą się „odgrodzić” od niego, by móc galwanizować dawne PSL utrzymać się na powierzchni życia politycznego.

Z frontu międzynarodowego mamy artykuły wyjaśniające kulisy zerwania stosunków dyplomatycznych z Chile i Brazylią ze Związkiem Radzieckim, ustąpienia podsekretarza Stanu p. Claytona, bajecznych zysków i krwawych zamiarów oligarchii finansowej w Ameryce. Ciekawym szczególnie dla członków naszej Partii jest dział z życia Partii, omawiający pracę komitetu fabrycznego, organizację kolportażu i zagadnienie oblicza moralnego członka Partii. Nowy numer „Trybuny Wolności” powinien być przeczytany przez wszystkich.

Zamach na nowego premiera Burmy

LONDYN, (PAP). — Z Rangunonu donosi agencja Reutersa, że na premiera Burmy Thakima Nu dokonano zamachu na lotnisku Mingalaacu, gdy powracał on do Rangunonu z pielgrzymką religijną. Premier wyszedł bez szwanku. Na leży przypomnieć, że w początku roku bież. jego poprzednik Aung San wraz z kilkoma ministrami został zamordowany podczas posiedzenia gabinetu. Zamachowcy zranili oficera brytyjskiego, który towarzyszył premierowi Thakim Nu.

Uroczysta akademie ku czci 30-lecia Wielkiej Rewolucji Październikowej w Domu Żołnierza

W dniu 6 listopada br. w godzinach popołudniowych w sali Domu Żołnierza odbyła się zorganizowana przez Woj. Zarząd Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej uroczysta akademie ku czci 30 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Na akademie przybyli liczne delegacje partii politycznych i organizacji młodzieżowych, robotnicy fabryk lubelskich oraz pracownicy instytucji państwowych. Przestronna sala nie mogła wszystkich pomieścić. Akademie zaszczylicili swoją obecnością min. ob. Podedworny, wojewoda lubelski tow. Wacław Różga, przedstawiciele Wojska Polskiego na czele z płk. Jeklem Michałem, przedstawiciele Armii Radzieckiej, partii politycznych i Zw. Zawodowych.

Na pięknie udekorowanej scenie widzimy godła państwa we Polskiej i Zw. Radzieckiego. Nad białym czerwonym i czerwonym sztandarem widnieje

portret Włodzimierza Lenina oraz portrety Prezydenta Bieruta i Generalissimusa Stalina.

Akademie zagaił prezes Woj. Zarządu Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej dyr. tow. Pietrzyk. Po odegraniu przez orkiestrę ZZK hymnów radzieckiego i polskiego tow. Pietrzyk udziela głosu min. ob. Podedwornemu.

Powitany burzą okłasków minister wygłosił obszerny prze-

mówienie, w którym szeroko omówił przebieg Wielkiej Rewolucji Październikowej, powstanie państwa radzieckiego, jego wzrost i potęgę gospodarczą i kulturalną.

Mowę ministra kilkakrotnie przerywały oklaski zebranej publiczności oraz okrzyki na cześć wodza narodu Związku Radzieckiego Generalissimusa Stalina i bohaterkiej Armii Czerwonej.

Po wygłoszeniu referatu tow. Pietrzyk odczytał rezolucję oraz gratulacyjne depeche dla Rady Ministrów Związku Radzieckiego i Premiera Rządu Radzieckiego Józefa Stalina. Odegraniem hymnów zakończono część oficjalną akademie.

Na program części artystycznej akademie złożyły się występy zespołu świetlicowego LSS, ZZK i szkoły Milicji Obywatelskiej.

Rosną kadry MO Zakończenie kursu w szkole milicyjnej

W dniu 6 listopada br. szkoła dla szeregowych MO prowadzona przez Woj. Kom. MO w Lublinie święciła uroczystość zakończenia 5-go z kolei kursu dla milicjantów.

Dziewięćdziesięciu ośmiu kandydatów, którzy zjechali się z wszystkich powiatów naszego województwa w przeciągu 3

miesiący słuchało wykładów z dziedziny służby śledczej i wewnętrznej.

Przeszkolenie to dało doskonałe rezultaty, gdyż niemal wszyscy kursanci ukończyli kurs z dobrymi wynikami.

Uroczystość zakończenia kursu zaczęła się od przyjęcia raportu przez ob. mjr. Chana, po

czym po odczytaniu listy uczestników kursu nastąpiło wręczenie absolwentom tak mocno upragnionych świadectw.

Po odczytaniu przez kierownika szkoły rozkazu nominacyjnego, ob. mjr. Chan wygłosił przemówienie do kursistów, wskazując na zadania i odpowiedzialność jaka ciąży na milicjantach.

Przedstawiciel PPR, tow. Wojciechowski w pięknym przemówieniu wskazał na to, iż każdy funkcjonariusz MO jest człowiekiem idącym w społeczeństwo z pewną misją, misją stania na straży swobód i zdobyci demokratycznych, o które przecież walczą wszyscy: chłop, robotnik i inteligent pracujący.

Kolejno przemawiali przedstawiciel sądownictwa, Woj. Urz. Bezpieczeństwa oraz kierownik Ośrodka szkolnego i przedstawiciel Kom. Głównej MO.

W imieniu uczniów wystąpił prymus kursu A. Jonko, który w prostych i wzruszających słowach złożył podziękowanie kierownictwu i wykładowcom za ich trudny.

Musimy kroczyć razem O wspólny front AZWM „Życie“ z ZNMS

6 listopada odbyło się walne zebranie członków AZWM „Życie”. Było na nim obecnych ponad 100 studentów z UMCS-u i KUL-u. Omówiono zagadnienia współpracy między AZWM „Życie“ a ZNMS. Po zagajeniu zebrania przez kol. Stadnika wygłosił referat kol. Goć, który scharakteryzował postawę AZWM-owca „Życie” wobec przemian ostatnio w Polsce dokonanych. W swoim referacie przedstawił dane statystyczne dotyczące układu sił, jaki przed wojną panował na wyższym uczelniach. Synów przemysłowców, którzy stanowili 3% ludności kraju, kształciło się na uniwersytetach 16% w stosunku do ogólnej liczby studentów. To samo było z synami właścicieli ziemskich. Natomiast synowie chłopów stanowili na wyższych uczelniach procent znikomy. Nic więc dziwnego, że środowisko akademickie było terenem wszelkiego rodzaju burd i zadrążeń. Sanacja starała się wywierać jak największy wpływ na młodzież. Tworzyły się bojówki faszystowskie. Po

wojnie stan ten uległ zmianie, podziemie reakcyjne nie zrezygnowało jednak i do dziś dnia stara się wywierać wpływ na młodzież akademicką. Temu musi się zdecydowanie przeciwstawić wspólny front ZNMS-owców i Życiowców.

Po referacie wywiązała się między studentami ożywiona dyskusja. Każdy z mówców wskazywał na celowość daleko idącej współpracy, organizowania wspólnych wystąpień na terenie akademickim. — „Musimy kroczyć razem; — kilkakrotnie powtarzano. —

Winniśmy organizować wspólne zebrania, odczyty referaty. Wspólnie winniśmy prowadzić dyskusje. Przekonamy się wtedy, że dążymy do jednego celu, że pragniemy stworzyć Polskę szczęśliwą, odbudowaną ze zgliszcz, ruin i demoralizacji systematycznie zaszczipianej przez okupanta.

W przyszłym tygodniu postanowiono urządzić wspólne zebranie między oboma bratnimi organizacjami, na które przybędą delegaci ze Związkowych Władz Centralnych z Warszawy.

Chelms

Szkoły mają opał na zimę

Dzięki staraniom Powiatowego Zw. Samorządowego szkoły w Chelmie i powiecie zostały już w 70% zaopatrzone w węgiel na zimę. To na razie wystarczy, reszta opału będzie dostarczona na szkołom w miarę przychodzenia dalszych zapasów.

Gmina Rejowiec przoduje

W pow. chelmskim gmina Rejowiec jest jedną z najbardziej czynnych gmin powiatu. Dba ona nie tylko o to, aby na czas spłacić podatek gruntowy, ale i o to, aby dzieci miały się gdzie uczyć. Wyremontowała ona szkoły powszechne w których obecnie już kształcą młodzież. Również kosztem 1.000.000 zł. remontowała budynek gminny.

Roman Werfel

Z problemów Narady 9 Partii

Nie „Komintern“ lecz Biuro Informacji

I Ledwo opublikowane zostały uchwały narady partii marksistowskich, ledwo prasa doniosła o powstaniu belgradzkiego Biura Informacyjnego — a już amerykańska i angielska propaganda radiowa zahuczała o „odnowieniu Kominternu”.

Co jest prawdy w tym hałasie?

Nie ma w nim ani cienia prawdy, gdyż Biuro Informacyjne powstało na naradzie dziewięciu rewolucyjnych partii robotniczych, nie ma wspólnego z dawną Międzynarodówką Komunistyczną ani jeśli idzie o zasadniczą koncepcję polityczną, ani jeśli idzie o strukturę organizacyjną, ani jeśli idzie o jego zasięg.

CZYM BYŁA RZECZYWISZNIE MIĘDZYNARODÓWKA KOMUNISTYCZNA?

Międzynarodówka Komunistyczna była jednolitą partią światową, partią scentralizowaną, kierowaną przez Komitet Wykonawczy, złożony z przedstawicieli wszystkich partii i stanowiący władzę najwyższą dla wszystkich partii, posiadają

cy nawet prawo rozwiązywania poszczególnych partii. Poszczególne partie komunistyczne nie były tylko sekcjami, terenowymi, organizacjami Międzynarodówki Komunistycznej.

Do Międzynarodówki Komunistycznej należało sześćdziesiąt kilka partii krajowych, działających na terenie całej niemal kuli ziemskiej. Międzynarodówka Komunistyczna nie tylko chciała być, ale była rzeczywiście partią światową.

Międzynarodówka Komunistyczna oddała olbrzymie usługi klasie robotniczej całego świata. Międzynarodówka Komunistyczna wypracowała założenia teoretyczne międzynarodowego ruchu robotniczego, oczyściła naukę marksizmu od wszelkich przymieszek poglądów burżuazyjnych i drobno-mieszczańskich, jakie dostały się do teorii ruchu robotniczego w okresie Drugiej Międzynarodówki.

Doniosłość pracy dokonanej przez Międzynarodówkę Komunistyczną okazała się najlepiej właśnie wtedy, kiedy ta Międzynarodówka już była rozwiązana. Właśnie kadry wy-

chowane przez Międzynarodówkę Komunistyczną stanęły w wielu krajach na czele walki o wolność swych narodów, na czele walki z niemieckim faszyzmem.

Ale właśnie ten wzrost — liczbowy i ideowy — partii komunistycznej czynił w coraz to rosnącym stopniu z Międzynarodówki Komunistycznej formację historyczną, należącą do minionej, przeżytej już epoki. Wychowane przez te Międzynarodówkę kadry działaczy coraz lepiej uczyły się radzić sobie same w krajowej skali. Uczyły tym bardziej, że zasadniczej zmianie uległa sytuacja międzynarodowa, że warunki polityczne świata były już zasadniczo inne aniżeli wtedy, kiedy tworzyła się Międzynarodówka Komunistyczna.

Międzynarodówka Komunistyczna została rozwiązana na mocy dobrowolnego porozumienia wszystkich należących do niej partii, gdyż jej koncepcja nie odpowiadała już warunkom nowej walki, nowych wymagań, jakie obiektywnie sytuacja stawiała przed klasą robotniczą.

Iskierki

Biedacy i Bogacze

Polskie czasopismo „Głos Ludowy”, wychodzące w Stanach Zjednoczonych, zamieściło aktualny felieton, poświęcony przemówieniu prez. Trumana, który zapelował do ludności amerykańskiej o oszczędzanie żywności w celu przyścia z pomocą głodującej Europie Zachodniej.

Oto wyjątek z tego felietonu, zatytułowanego „Biedacy i Bogacze”:

W apelu do gospodyń amerykańskich Prezydent Truman zaznaczył z naciskiem, aby utrwały w swojej pamięci „prosty i uczciwy program” oszczędzania żywności, ujęty w następujących czterech „przykazaniach”:

1. Nie jeść mięsa we wtorki.
2. Nie jeść drobiu lub jajek w czwartki.
3. Oszczędzać kromkę chleba każdego dnia.
4. W restauracjach podawać chleb i masło tylko na żądanie klientów.

Nie ma nic nowego w tym programie. Zony robotników amerykańskich już od dłuższego czasu powyższy program wprowadziły w życie, a Prezydent Truman stwierdził tylko raczej fakt dokonany, spowodowany przez drożyznę.

Ludzie pracy jedzą już teraz o wiele mniej, niż jedli pół roku temu. Dni bezmięsne pomnożyły się znacznie w kalendarzu gospodyń, które i tak ledwo koniec z końcem wiąza, kupując coraz mniej mięsa, drobiu, masła, chleba i jajek. Ale choć tak się dzieje, dla głodującej Europy wciąż brakuje żywności.

Czy nie byłoby rzeczą pożądaną, ażeby Prezydent zwrócił się do bankierów, fabrykantów, przemysłowców i wielkich kupców z następującym wezwaniem:

„Bogacze Stanów Zjednoczonych!

1. Oddajcie na ratowanie głodnych w Europie wasze milionowe dochody, jakie zarabiacie we wtorki.
2. Oddajcie wasze kolosalne zyski z akcji, jakie wpływają do waszych kas we czwartki
3. Codziennie oszczędzajcie jedną dziesiątą część waszych wydatków na luksusowe zachcianki oraz na karmienie rasowych kotów i psów.
4. Ograniczcie swoje wydatki w lokalach nocnych i pierwszorzędnym restauracjach, gdzie tracie miliony dolarów.

Ogłoszenie takiego programu byłoby rzeczą nową, a wprowadzenie go w życie na pewno uratowało by miliony ludzi głodujących w Europie i na całym świecie.

Bomba atomowa

Przemówienie tow.

(Ciąg dalszy ze str. 1)

produkcji nie może być uważany za zwykły rozwój kraju od stanu zaoferowania do postępu. Był to skok dzięki któremu nasza ojczyzna przekształciła się z kraju zacofanego w kraj postępowy, z kraju rolniczego w przemysłowy.

Znajdując się w ciągu całego tego czasu w kapitalistycznym okrężeniu, musieliśmy być w pogotowiu przed groźbą wojny napastniczej i staraliśmy się produkować wszystko, co było nam niezbędne. Przeprowadzenie kolektywizacji wsi wymagało dłuższego czasu. Upłynęło całe dziesięciolecie zanim zważono wpływy kulaków i przekonano rzemieślników o wyższości kolektywnego ustroju rolnego.

REZULTATY PIERWSZEGO OKRESU ŚWIADCZA O TYM, ZE OSIĄGNIĘLIŚMY MORALNĄ I POLITYCZNĄ JEDNOŚĆ NARODU RADZIECKIEGO.

Mimo dużych trudności przemysł radziecki kroczy stale naprzód w przeciwieństwie do państw kapitalistycznych. Ustrój socjalistyczny do prowadził do zupełnego zlikwidowania bezrobocia, jak również do stałego wzrostu stopy życiowej szerokich mas. Gdyby nie było wojny, miasta i wieś Związku Radzieckiego mogłyby zademonstrować światu, niebawem podniesienie poziomu życia mas pracujących. Przebudowa ustroju wsi doprowadziła do tego, że chłopki których poziom życia był zawsze bardzo niski, zaczęli żyć w zupełnie innych warunkach. I tu trzeba powiedzieć, że **GDYBY WOJNY NIE BYŁO, OSIĄGNIĘCIA BYŁYBY JESZCZE WIĘKSZE!**

Rozsądna polityka pokojowa dała Związkowi Radzieckiemu 20 lat pokoju. Agresja niemiecka przerwała okres pokojowy. Zaczął się 4-letni okres wojenny. Był to czas ciężkiej próby. Była to najcięższa i najokrutniejsza wojna, jaką kiedykolwiek przeżył nasz naród. Wystarczy tylko przypomnieć, że Niemcy hitlerowskie okupowały terytorium Związku Radzieckiego, na którym mieszkało 88 milionów ludzi.

Produkcja obszaru okupowanego przez Niemców wynosiła 33 proc. ogólnej produkcji radzieckiej. Na terytorium zajętym przez nieprzyjaciela znajdowała się połowa żywego inwentarza całego Związku Radzieckiego. Produkcja rolna tego obszaru wynosiła 47 proc. całej produkcji rolniczej Związku Radzieckiego.

W czasie wojny ewakuowano na wschód tysiące przedsiębiorstw przemysłowych, żeby umożliwić im produkcję na potrzeby wojenne.

Drugim okresem był okres wojny. Wykazał on potęgę i siłę socjalistycznego państwa. Do czasu przystąpienia Związku Radzieckiego do wojny, Hitler rządził w całej Europie. Pewne państwa europejskie jak np. Hiszpania, były jego pokornymi satelitami, inne znów jak Francja, znajdowały się pod butem hitlerowskim.

Nad Wielką Brytanią, nad krajem w którym od wieków nie stanęła nogą najeźdźcy, zawiązała się groźba inwazji. **SYTUACJA ZMIENIŁA SIĘ ZASADNICZO Z CHWILĄ W KTORĄ REJ ZW. RADZIECKI ZNALAZŁ SIĘ NA STOPIE WOJENNEJ Z NIEMCAMI I GDY ARMIA RADZIECKA PRZESZŁA DO OFENSYWY.** Wielkie znaczenie miało stworzenie koalicji antyfaszystowskiej państw sojuszniczych. O wielkich zasługach narodu radzieckiego w tej wojnie powiedział Stalin w 27 rocznicę Rewolucji Listopadowej: „Obecnie, gdy wojna dobiega do zwycięskiego końca, uwypukla się w całej swej wielkości historyczna rola narodu radzieckiego. Obecnie wszyscy muszą przyznać, że naród radziecki przez swą nieugiętą walkę ocalił cywilizację europejską przed faszystyzmem”. W tym właśnie narodu świata widzą zastęgę narodu radzieckiego i wielkiego wodza tego narodu, Stalina.

Nasza ojczyzna radziecka wyszła z tej wojny jeszcze bardziej wzmocniona i bardziej niezłomna, a za razem jeszcze bardziej zjednoczona. Po wojnie nastąpił nowy okres, okres odbudowy kraju. Od zeszłego roku pracujemy nad realizacją nowego planu pięcioletniego.

Towarzysz Stalin w następujący sposób określił nasze nowe zadania: „Podstawowe zadania nowego planu pięcioletniego polegają na odbudowie zniszczonych terenów kraju oraz na odbudowie przedwojennego poziomu przemysłu i gospodarki rolnej, następnie zaś na mniej lub więcej znaczącym przekroczeniu tego poziomu”.

Wysunięte przez partię i rząd zadania odbudowy i podniesienia gospodarki narodowej zachęcały nasz naród do nowych bohaterstw i wyzwoleń i osiągnięć na nowo pracy.

Cały nasz kraj ożywiony jest teraz dążeniem nie tylko do wykonania, ale i do przekroczenia tego co wytyczył nowy plan pięcioletni.

Dla gospodarki rolnej początkowy okres wykonania nowego planu pięcioletniego był ciężki wobec suszy, jaka dotknęła w roku ubiegłym najwęższe obszary rolne. Znana jest jednak zdolność naszego kraju do szybkiego przezwyciężenia trudności gospodarczych. Świadczy o tym również fakt, że dzięki zarządzeniom podjętym przez partię i rząd, globalne zbiory zboża w roku bieżącym przewyższają o 58 proc. zbiory zeszłoroczne. W roku ubiegłym, który był pierwszym rokiem powojennego planu pięcioletniego osiągnęliśmy już duży wzrost produkcji przemysłowej. Jednakże zeszłoroczny plan został wykonany przez przemysł tylko w 98 proc. ponieważ nie było jeszcze zakończone przedstawianie pracy przemysłu na warunki pokojowe. Natomiast w roku bieżącym przemysł radziecki wykonuje plan z nadwyżką. W pierwszych trzech kwartałach roku bieżącego plan 9-miesięczny wykonano z... przez przemysł w 103 proc.

Cały kraj daje wyraz swej radości, dowiadując się, że nasz sławny Leningrad i tym razem kroczy w pierwszych szeregach i że już w miesiącu październiku przemysł leningradzki przekroczył swój plan za cały drugi rok pięcioletni.

Wszystko to daje podstawy do twierdzenia, że ta część programu pierwszego roku pięcioletni, której jeszcze nie wykonano, będzie zrealizowana w drugim roku i w ten sposób plan dwóch pierwszych lat okresu pięcioletniego jako całość będzie wypełniony z końcem bieżącego roku.

We wszystkich gałęziach przemysłu i gospodarki rolnej oraz w transporcie posuwamy się zdecydowanie naprzód, jakkolwiek czeka nas jeszcze wiele nie zakończonych prac dla zablźnienia ran i naprawienia szkód, wyrządzonych przez wojnę. Wydobywamy już więcej węgla kamiennego niż przed wojną, ale odbudowa przemysłu metalurgicznego i naftowego nie jest jeszcze dostatecznie zaawansowana. Posuwamy się naprzód rozwój i odbudowa i rozszerzają się wszystkie gałęzie przemysłu produkujące artykuły konsumpcyjnej masowej i artykuły żywnościowe. Nie ma tu nam takiej gałęzi przemysłu, która by nie posuwała się naprzód i nie miała własnego planu zwiększenia produkcji, obciążonego na kilka lat z góry. Stała troska władzy radzieckiej o wprawienie w życie techniki do wszystkich gałęzi przemysłu transportu i gospodarki rolnej, stanowi mocną gwarancję dalszego wszechstronnego rozwoju gospodarki socjalistycznej.

Z miesiąca na miesiąc wzrasta wydajność produkcji przemysłowej. Dość powiedzieć, że w samym tylko miesiącu październiku br. globalna produkcja naszego ciężkiego przemysłu osiągnęła już przeciętny poziom miesięczny z 1940 r. W ten sposób już dzisiaj wydajność naszego przemysłu wróciła do poziomu przed wojennego.

Wszystko to wskazuje, że w naszym kraju stworzono warunki szybkiego podniesienia dobrobytu całego narodu i dalszego wzmocnienia potęgi państwa radzieckiego. Nie grożą nam niszczące dla przemysłu kryzysy gospodarcze, od których nie może się uwolnić ani jeden kraj kapitalistyczny. U nas nie ma i nie będzie bezrobocia oraz, związanej z nim pauperyzacji ludności. Ustrój radziecki zabezpiecza całkowitą możliwość nieustannego wzrostu sił produkcyjnych i nieustannego podnoszenia dobrobytu mas pracujących miast i wsi, czego nie ma i być nie może w żadnym kraju kapitalistycznym.

Porównajmy starą Rosję i stworzoną przez rewolucję Związek Radziecki. Wiemy, że Rosja burżuazyjno-obszarnicza została pokonana przez imperializm japoński w 1904—1905 roku. Wiadomo również, że Rosja carska ujawniła swą bezsilność i nie mogła oprzeć się hordom Wilhelma. Od tego czasu sytuacja ulegała zasadniczo zmianie. Zwycięstwo nad faszystyzmem niemieckim w Europie, a następnie rozbięcie wojsk imperium japońskiego w Mandżurii uoczerzyły fakt, jak dalece kraj nasz posunął się naprzód od czasów Rosji carskiej. Nie powiedzły się usiłowania odrodzenia Rosji, ani podczas rewolucji 1905 r. ani też podczas rewolucji lutowej 1917 r. Dopiero wielka socjalistyczna Rewolucja Listopadowa przyniosła od dawna oczekiwane przemiany i stworzyła warunki dla potężnego odrodzenia naszej ojczyzny. Tylko rewolucja radziecka, prawdziwie ludowa, na czele której stała partia Lenina — Stalina przekształciła nasz kraj w to wielkie

i przodujące mocarstwo, jakim jest on w obecnych czasach.

Związek Radziecki zawdzięcza swą wielkość rewolucji socjalistycznej i wielkość tę uznają dzisiaj narody całego świata. Czyż nie jest rzeczą jasną, że gdyby przed 30 laty bolszewicy nie zdołali wyrwać naszej ojczyzny z rąk Kiereńskiego, mniejsze wiktów, eserów, kadetów i innych pleczników burżuazji — kraj nasz utraciłby swą niepodległość i musiał by podlegać wrogom.

Porównajmy Związek Radziecki i najbardziej rozwinięte kraje kapitalistyczne Europy. Oto Anglia od dawna uważana jest za wysoko rozwinięty kraj przemysłowy, a nawet za „warsztat dla całego świata”. A jednak w okresie między dwiema wojnami światowymi poziom przemysłu angielskiego jedynie w niewielu latach przekraczał poziom z 1913 r., a w większości wypadków był znacznie niższy. W tym stanie rzeczy nie można mówić poważnie o jakimkolwiek rozwoju przemysłu angielskiego w okresie między dwiema wojnami światowymi. Teraz zaś, jak widać, Anglia przeżywa poważne trudności ekonomiczne, licząc co raz bardziej na pomoc wujaszka z Ameryki.

We Francji rozwój przemysłu w tym okresie nie przedstawiał się lepiej, jakkolwiek bywały poszczególnie pomyślne lata. Dość powiedzieć, że przed początkiem drugiej wojny światowej francuska produkcja przemysłowa jedynie o 6 proc. przekraczała poziom przemysłu francuskiego osiągnięty już przed pierwszą wojną światową. Można powiedzieć, że przez cały okres między dwiema wojnami światowymi przemysł Francji drobiał na miejscu. Obecnie Francja również przeżywa okres trudności ekonomicznych i podobnie jak Anglia opiera swe kalkulacje na pomocy z zewnątrz.

Czym należy tłumaczyć tak uderzającą różnicę między rozwojem przemysłu w ZSRR z jednej strony, a stanem przemysłu w Anglii i Francji z drugiej strony? Czym należy tłumaczyć fakt, że podczas paury między dwiema wojnami światowymi przemysł Związku Radzieckiego zwiększył się prawie 10-krotnie, podczas gdy przemysł Anglii i Francji drobiał na miejscu, przeżywał wprawdzie w poszczególnych latach pewien rozwój, lecz jeszcze częściej mając lata stagnacji i nawet upadku?

Dla ludzi obiektywnych, pragnących zrozumieć współczesne wydarzenia, odpowiedź wynika przede wszystkim z porównania faktów. Znana jest zasadnicza różnica między Związkiem Radzieckim z jednej strony oraz Anglią i Francją z drugiej. Przemysł podobnie jak cała gospodarka narodowa ZSRR zbudowana jest na fundamencie socjalizmu, podczas gdy przemysł i cały gmach państwowy Anglii i Francji opiera się na starych filarach kapitalizmu, zarówno zaś nauka jak i doświadczenie praktyczne dobitnie wykazują, że fundament socjalizmu w Związku Radzieckim wzmacnia się z każdym dniem, podczas gdy filary społeczeństwa kapitalistycznego w Europie są już od dawna na wskroś przegniłe. W chwili obecnej tak, jak nigdy dawniej widać, jak bardzo dojrzałe były przesłanki socjalizmu w naszym kraju już przed 30 laty, gdy zwycięska rewolucja socjalistyczna wyprowadziła naszą ojczyznę na nową drogę, na drogę odnowienia socjalistycznego.

Przed 30 laty, w przeddzień Rewolucji Listopadowej, Lenin podkreślił, że w istniejących warunkach historycznych nie można posuwać się naprzód, nie czyniąc kroków w kierunku socjalizmu i że pod względem materialnym grunt do socjalizmu już wówczas w naszym kraju był przygotowany. Powiedział on mianowicie:

„W Rosji XX-stulecia, która na drodze rewolucyjnej zdobyła ustrój republikański i osiągnęła demokrację nie można postępować naprzód nie krocząc ku socjalizmowi. Z dialektyki dziejów wynika, że wojna przyniosła w niezwykle sposób przekształcenie monopolistycznego kapitalizmu w monopolistyczny kapitalizm państwowy i właśnie dzięki temu zbliżyła niezmierzony ludzkość do socjalizmu. Wojna imperialistyczna jest zwiastunem rewolucji socjalistycznej. Nie tylko dlatego, że wojna przez swe okropności prowadzi do powstania proletariatu — żadne powstanie nie stworzy socjalizmu, jeżeli socjalizm nie dotrze do gospodarczo — lecz i dlatego, że monopolistyczny kapitalizm państwowy stanowi najniebezpieczniejsze materialne przygotowanie do socjalizmu. Jego próg, szczytel drabiny historycznej, pomiędzy którym to szczyblem a szczyblem

socjalizmu nie ma już żadnych szczytów pośrednich”.

Rzecz oczywista, że tak w Anglii jak i we Francji już wówczas — przed 30 laty — materialne warunki do przeobrażeń socjalistycznych były nie mniej sprzyjające niż w naszym kraju. Jednakże jak wiadomo same tylko warunki materialne nie wystarczają do rozwiązania takich problemów, których rozwiązanie stało się już koniecznością historyczną.

Druga wojna światowa była dla systemu kapitalistycznego nowym ciosem, który podważył jeszcze bardziej jego pozycję w Europie. Kraje nowej demokracji — Jugosławia, Polska, Rumunia, Bułgaria, Czecho-

słowacja, Węgry, Albania — korzystając z poparcia szerokich mas ludowych dokonały śmiałych przeobrażeń demokratycznych, do których należy likwidacja klasy obszarowej przy jednoczesnym przekazaniu gruntów chłopom, nacjonalizacja wielkiego przemysłu i banków oraz inne reformy. Kraje te kroczą SWYMI SAMODZIELNYMI DROGAMI, do socjalizmu, po wywołaniu mas pracujących od niewoli kapitalistycznej i bronią swej niepodległości narodowej przeciwko usiłowaniu imperialistów zagranicznych opanowania tych krajów i narzucenia im swej własnej woli.

2. ZSRR i współpraca międzynarodowa

Już od pierwszego dnia swego istnienia Związek Radziecki zajął szczególne miejsce na arenie międzynarodowej, stając na czele walki o pokój.

Rewolucja Listopadowa wyrwała nasz kraj z pierwszej wojny światowej oraz proklamowała pokój i bezwarunkowy odwrót od polityki imperialistycznej zarówno Rosji carskiej jak i rządu pseudosocjalisty Kiereńskiego, który został stworzony po rewolucji lutowej.

Mimo to nasz naród przez szereg lat nie mógł wrócić do pracy pokojowej. Celem znielenia Rewolucji Listopadowej oraz powrotu do władzy obszarników i kapitalistów zgromadził z naszego kraju, państwa Ententy zorganizowały szereg interwencji wojskowych przeciwko naszemu krajowi. Za zbrodnie te ponoszą odpowiedzialność imperialiści Anglii i Francji, ich sojusznicy amerykańscy i japońscy. Ich ówczesni wasale. Ta zbrodnia polityka przesłanki wobec rewolucyjnego ludu rosyjskiego zwracając wrogą siłą antyradziecką Churchilla, Clemenceau i innych reakcjonistów, do znać haniebnej flaki. Lud radziecki obronił swą niepodległość, uzyskał pauzę i wkroczył na drogę zwycięskiego i pokojowego budownictwa socjalizmu.

Wiedząc, że również potem nie zakończyły się kłopoty przeciwko naszemu krajowi. Czegoż to nie próbował imperialiści Zachodu i Wschodu, ażeby udaremnić budownictwo pokojowe w naszym kraju! Posunęto się tak daleko, że Anglia i Francja połączyły się z faszystowskimi Włochami i zawarły haniebny układ monachijski z Niemcami hitlerowskimi. Był to najzłotyjszy skłon do faszystów niemieckich do napadnięcia na Związek Radziecki.

Przelecieli się jednak imperialiści anglo-francuscy. Sami zaplątali się w sieć, którą dla nas przygotowali, a mądra polityka państwa radzieckiego zabezpieczyła wspaniałe Związkowi Radzieckiemu dalsze odroczenie wojny.

Gdy jednak Niemcy hitlerowskie napadły na ZSRR, ożywiły się znów nadzieje naszych wrogów. Wiemy, że wkrótce potem w gazetach londyńskich ukazała się wiadomość, że brytyjski minister Mur Brabazon mówił o sytuacji na froncie radziecko-niemieckim latem 1941 r., wyraził bez żenady pragnienie, by armie radzieckie i niemieckie wycozały się nawzajem podczas gdy Anglia będzie mogła wzmocnić swe sily i stać się panującym mocarstwem. Znalazły się również osobistości amerykańskie, które nie chciały pozostać w tyle za Mur-Brabazonem.

W czerwcu 1941 r. „New York Times” opublikował następujące wyrażenia jednej z najbardziej znanych osobistości amerykańskich: „Jeżeli zobaczymy, że Niemcy wygrywają, będziemy musieli domość Rosji, jeżeli jednak będzie wygrywała Rosja, będziemy musieli domość Niemcom. Niechże więc zglinie ich jak najwięcej”.

Tym niemniej Związek Radziecki, Anglia i Stany Zjednoczone skutecznie współpracowały w wojnie przeciwko Niemcom hitlerowskim, wspólnemu wrogowi wszystkich krajów demokratycznych.

Skoro tylko zakończyła się wojna, Związek Radziecki przystąpił do pracy według wytycznych nowej pięcioletniej stalinowskiej. Obecnie jest również rzeczą konieczną opracowanie planu na kilka dalszych okresów pięcioletnich. Towarzysz Stalin ustalił jak wiadomo następujące zasady wykonania tych nowych zadań:

„Co się tyczy planów na dalszą drogę, to partia zamierza zorganizować nowo potężne podniesienie gospodarki narodowej, które umożliwi nam na przykład podwyższyć poziom naszego przemysłu trzykrotnie, w porównaniu ze stanem przedwojennym. Musimy

dążyć do tego, aby nasz przemysł mógł produkować do 50 milionów ton surowców, do 500 milionów ton węgla, do 60 milionów ton ropy naftowej”.

Wystarczy to, by wykazał jak bardzo Związek Radziecki jest zainteresowany w mocnym i długotrwałym pokoju. Wszyscy szczerzy przyjaciele pokoju — ci zaś stanowią ogromną większość wśród ludu każdego kraju — mogą polegać na tym, że Związek Radziecki będzie bronił aż do ostatności interesów pokoju światowego.

Zgodnie z tą polityką pokojową, Związek Radziecki jest za wszechstronnym rozwojem współpracy międzynarodowej. Towarzysz Stalin zanalizował do głębi naszą politykę zagraniczną w rozmowie ze znanym Amerykaninem Stassenem:

„Związek Radziecki i Stany Zjednoczone mogą naturalnie współpracować. Istniejące między nimi różnice nie mają istotnego znaczenia skoro chodzi o ich współpracę. Systemy gospodarcze w Niemczech i Stanach Zjednoczonych są takie same, a jednak między tymi państwami wybuchła wojna. Systemy gospodarcze Stanów Zjednoczonych i ZSRR są odmienne, a jednak kraje te nie wojowały przeciwko sobie, lecz współpracowały podczas wojny. **SKORO DWA ODMIENNE SYSTEMY MOGŁY WSPÓŁPRACOWAĆ PODCZAS WOJNY — CZEMUŻ TO NIE MOGĄ ONE WSPÓŁPRACOWAĆ W CZASACH POKOJOWYCH?** Naturalnie jest rzeczą samą przez się zrozumiałą, że jeśli będzie istniało pragnienie współpracy, współpraca jest również zupełnie możliwa przy odmiennych systemach gospodarczych. Jeżeli jednak pragnienia współpracy nie ma, to również przy jednakowych systemach gospodarczych może dojść do konfliktu między państwami, czy między ludźmi”.

Związek Radziecki prowadził i prowadzi niezmiennie politykę pokoju i współpracy międzynarodowej. Tak też kształtuje się stosunek Związku Radzieckiego do wszystkich krajów, wykazujących pragnienie współpracy.

Polityce przedstawionej przez towarzysza Stalina przeciwstawia się obecna inna polityka, oparta na zupełnie innych zasadach. Należy tu wspomnieć przede wszystkim o polityce Stanów Zjednoczonych Ameryki, jak również Wielkiej Brytanii. Możliwe, że w Stanach Zjednoczonych Ameryki istnieje jakiś plan gospodarczy rozwoju własnego kraju, obliczony na pewien okres czasu. Jednakże prasa nie o tym nie doniosła, chociaż odbywają się tam dość często konferencje prasowe. Z drugiej strony rozgłasza się z dużym hasłem różne inne plany amerykańskie, które związane są bądź z „doktryną Trumana”, bądź też z „planem Marshalla”. Gdy czyta się o tych wszystkich planach amerykańskich „pomocy dla Europy”, „pomocy dla Chin” itp., może się wydać, że problemy wewnętrzne Stanów Zjednoczonych są już od dawna rozwiązane i że obecnie chodzi tylko o to, aby Ameryka doprowadziła wszystkie do porządku w innych krajach, udzielając im recepty, jak mają prowadzić swą politykę i jak powinny tworzyć swe rządy. W istocie jednak tak nie jest. Gdyby nie to, że sprawy wewnętrzne wywołują w kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych Ameryki silny niepokój, zwłaszcza w obliczu zbliżającego się kryzysu, nie byłoby takiego mnóstwa planów ekspansji gospodarczej Stanów Zjedno-

przestała być tajemnicą

W. Mołotowa

czonych Ameryki, które to plany oparte są z kolei na agresywnych planach natury militarno - politycznej imperjalizmu amerykańskiego.

Obecnie nie czyni się już żadnej tajemnicy z faktu, że Stany Zjednoczone Ameryki, często wspólnie z Wielką Brytanią, zakładają wciąż nowe bazy wojenne morskie i lotnicze w różnych częściach kuli ziemskiej i do tych celów dostosowują wręcz całe państwa, zwłaszcza w pobliżu Związku Radzieckiego. Ze wszystkich stron słychać skargi na ten nacisk ze strony imperjalizmu amerykańskiego.

Podczas gdy rządy niektórych wielkich państw w Europie, Azji i Ameryce zachowują niejako solidarne milczenie — pewne małe kraje nie mogą już tego znieść. Na przykład Dania nie może w żaden sposób przeforsować przywrócenia swych praw suwerennych w stosunku do Grenlandji, z której Amerykanie nie chcą się wycofać po zakończeniu wojny. Egipt żąda słusznie ewakuacji wojsk brytyjskich ze swego terytorium, ale Anglia uchyla się od zadośćuczynienia tym żądaniami, Ameryka zaś popiera zwykle imperjalistów brytyjskich w tego rodzaju sprawach.

Jest rzeczą jasną dla każdego, że zakładanie baz wojskowych w różnych częściach świata nie jest przeznaczane do celów obronnych lecz stanowi przygotowanie do agresji. Jaśnie jest również, że jeżeli do dzisiaj dnia pozostawała się polączony brytyjsko - amerykański sztab wojskowy, który powstał podczas drugiej wojny światowej, to czyni się to nie ze względu na uczucia pacyfistyczne, lecz po to, ażeby straszyć możliwością nowej agresji. Byłoby dobrze, gdyby naród amerykański wiedział o tym wszystkim, gdyż przy tak zwanej „za chodniej” wolności prasy, przy której prawie wszystkie gazety i rozgłos nie radowe znajdują się w ręku ścisłego agresywnego grona kapitalistów i ich poplecników, trudno narodowi dowiedzieć się o rzeczywistej prawdzie.

Wiadomo, że w kołach ekspansjonistycznych Stanów Zjednoczonych Ameryki rozpowszechniła się nowa swoboda religii. obok niewiary we własne siły wewnętrzne — wiara w **TAJEMNICĘ BOMBY ATOMOWEJ**, jakkolwiek ta tajemnica już od dawna nie istnieje. Imperjaliści potrzebują wiodnie tej wiary w bombę atomową, która jak wiadomo nie jest żadnym środkiem obronnym, lecz narzędziem napaści. Wiele oburza się, że Stany Zjednoczone Ameryki i Wielka Brytania przeszkadzają w powzięciu ostatecznej decyzji w sprawie zakazu broni atomowej.

Przezwiko temu protestowali dwukrotnie w tym roku brytyjscy uczeni, którzy opublikowali dwa razy odpowiednio oświadczenie i wyrażając tym niezadowolnienie, że Anglia w tej sprawie idzie jedynie śladami Stanów Zjednoczonych. Jest to całkowicie zrozumiałe, albowiem narody Ameryki i Anglii są nie mniej od innych narodów zainteresowane w tym, że prze prowadzono zarówno zakaz broni atomowej, jak i powszechne ograniczenie wstrząsających zbrojeń. Należy przy tym pamiętać, że odrzucenie zakazu broni atomowej okrywa imperjalistów hańbą i kieruje przeciwko nim wszystkich uczelnych ludzi wszystkich narodów.

A jak wygląda sprawa podległości wojennych? Wbrew wszelkim protestom amerykańskich i innych ekspansjonistów, Generalne Zgromadzenie powzięło decyzję, oczywiście z wielkim trudem, potępienia propagandy nowej wojny. Dyskusja dowiodła równocześnie, że musi się jeszcze bardziej wzmożyć walkę przeciwko podlegacjom wojennym i ich prolektorom, którzy spełniają rolę agresywnej i żądnej korzyści czołwki kapitalistów - milliarderów.

Wiadomo, że przemysł Stanów Zjednoczonych wzrósł w okresie pomiędzy światowymi wojnami, jakkolwiek jego rozwój nastąpił niesłychanie nierównomiernie i dwukrotnie spadł znacznie poniżej poziomu z roku 1912. Natomiast w latach drugiej wojny światowej przemysł amerykański wzrósł szybko i zaczął przynosić olbrzymie zyski kapitalistom i skarbnicy państwa.

Dochody te amerykański państwo monopolistyczny kapitalizm puszczają w ruch i zużywa wszędzie dla swego nacisku — w Europie i w Chinach, w Grecji i w Turcji, w Południowej Ameryce i na Środkowym Wschodzie. Nie brak naturalnie ludzi, których namietnością jest wykorzystanie koniunktury wojennej. Co to ma jednak wspólnego z interesami narodu? Interesy narodu różnią się, rzecz jasna, całkowicie od interesów podlegaczy do nowej wojny światowej.

Wszystkie te fakty świadczą o dążeniu amerykańskiego imperjalizmu do wykorzystania powojennych trudności niektórych państw, narzucenia im swej woli i do utworzenia drogi dla światowego panowania Stanów Zjednoczonych.

Nie usprawiedliwia to w najmniejszym stopniu nadziei na możliwość uniknięcia narastających wewnętrznych trudności, wystąpienia głębokiego kryzysu gospodarczego i zapobieżenia coraz bardziej zaostrażającemu się podziałowi Stanów Zjednoczonych na dwie główne grupy. Imperjalistyczna, która robi dziś wrzawę na pierwszym planie, i demokratyczna, do której należy przyszłość.

Zakusy imperjalistów są bezgraniczne, a dla osiągnięcia własnych celów są oni gotowi zdeptać żelazną stopą prawa demokratyczne w swoim kraju jak również prawa i suwerenność innych państw. Doświadczenia wynikające z upadku faszystowskich Niemiec, które nie szczyły siły demokratyczne i utraciły wszelką miarę w dążeniu do opanowania świata, widocznie nie nauczyły tych, którzy dążą obecnie do panowania nad całym światem.

Panujące dziś kółka w Stanach Zjednoczonych i w Wielkiej Brytanii stoją na czele międzynarodowej grupy, która postawiła sobie za cel umocnienie kapitalizmu i panowanie nad innymi narodami. Kraje te przewodzą siłom imperjalistycznym i antydemokratycznym w międzynarodowych sprawach przy czynnym współdziałaniu pewnych socjalistycznych przywódców w szeregu państw europejskich.

Polityka Związku Radzieckiego opiera się na wręcz przeciwnych zasadach, na poszanowaniu suwerenności praw małych państw i nie mieszania się w ich wewnętrzne sprawy. Niechaj za przykład posłuży zagadnienie niemieckie. Gdyby Ameryka i Anglia trzymały się w latach powojennych tych zasad, którym dały jasny wyraz konferencje jałtańska i poczdamska w sprawie niemieckiej, zasad, które umożliwiły współpracę wielkich sojuszników przeciwko hitlerowskiemu Niemcom — i miały na celu likwidację pozostałości faszystów, — wówczas współpraca między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi i Anglią dałaby również i teraz dobre wyniki. Stany Zjednoczone i Anglia odstąpiły jednak od tych demokratycznych zasad i naruszyły wspólnie powzięte postanowienia. Dotyczy to takich podstawowych zagadnień, jak demokracja i demilitaryzacja Niemiec oraz uszczerzenie odszkodowań krajom, które poniosły straty wskutek okupacji niemieckiej.

Anglo - amerykańska polityka wojenna doprowadziła do tego, że brytyjska i amerykańska strefy okupacji nie zostały połączone w jedno dwustrefowe wspólnie administrowane terytorium, ażeby anglo - amerykańska polityka mogła być tam realizowana jednostronnie niezależnie od Rady Kontroli czterech mocarstw.

Nasi przedstawiciele w Radzie Kontroli mają w istocie do czynienia tylko ze strefą radziecką. Wytworzyła się sytuacja, która musi wywołać zaniepokojenie również wśród Niemców, ponieważ — w wyniku anglo - amerykańskiej polityki — istnieje obszar dwustrefowy oraz inne strefy, lecz nie ma Niemiec jako jedynego państwa. Związek Radziecki uważa za konieczne, aby przeprowadzić postanowienia konferencji jałtańskiej i poczdamskiej w sprawie niemieckiej, przewidujące przywrócenie Niemiec jako jednolitego państwa demokratycznego. Istnieje przy tym w Związku Radzieckim pełna świadomość tego, że obszar dwustrefowy anglosaski — nie stanowi Niemiec oraz że naród niemiecki ma prawo do własnego państwa, które musi być oczywiście państwem demokratycznym i nie może stanowić żadnego niebezpieczeństwa dla innych sąsiadujących pokój narodów.

Obecny plan anglo - amerykański opiera się na następujących przesłankach:

Uspokojenie przy pomocy jaknuzaj ludności anglosaskiej strefy Ni-

emiec, oparcia się tam o dawnych niemieckich kapitalistów, którzy stanowią podporę Hitlera, aby przy ich pomocy wykorzystać anglosaski obszar dwustrefowy wraz z jego zagłębionym przemysłowym w Ruhrze jako groźbę przeciwko tym krajom, które nie okazują niewolniczej uległości wobec anglo - amerykańskich planów panowania w Europie. Jednakowoż te awanturne plany, odnoszące się do Niemiec do niczego dobrego nie doprowadzą i zostaną naturalnie odrzucone przez demokratyczną Europę.

Na przykładzie zagadnienia niemieckiego widzimy jak dalece różnią się obecnie zasady brytyjsko - amerykańskie od zasad Związku Radzieckiego, gdyż brytyjsko - amerykańskie zasady przesaknięte są jawnym imperjalizmem a Związek Radziecki stoi twardo na pozycjach demokratycznych.

Związek Radziecki i inne państwa demokratyczne są zwolennikami pokoju i współpracy międzynarodowej. W obecnych warunkach wymaga to zjednoczenia wszystkich sił obozu antyimperialistycznego i demokratycznego w Europie i poza Europą żeby stworzyć nieprzezwyciężoną barierę przeciwko zmówionej polityce imperjalizmu i agresji. Zjednoczenie sił demokratycznych i odważna walka przeciwko imperjalizmowi i jego niewymyślnym awantur wojennych złączy narody w potężną armię taką, jakiej nie może mieć imperjalizm, zaprzeczający istnieniu demokratycznych praw narodów i budujący swe plany na pogroźkach i polityce awanturze.

Niekopki wzrasta w szeregach imperialistów, ponieważ wszyscy zdają sobie sprawę, że grunt pod jego nogami się chwieje i że siły demokracji i socjalizmu wzrastają i wzmacniają się z dniem każdym.

Co może dać narodom polityka

3. Związek Radziecki a komunizm

Wstępując w 31 rok wielkiej Listopadowej Rewolucji socjalistycznej, spoglądamy z zadowoleniem na przebieg drogi i patrzymy spokojnie w przyszłość. Osiągnięcia Związku Radzieckiego są olbrzymie. Socjalizm przeniknął głęboko całe nasze życie. W nowych warunkach Państwa Radzieckiego wyrosło już nowe pokolenie, które zaczyna rozwijać swe orle skrzydła. Należy przyznać, że jednym z najważniejszych osiągnięć naszej rewolucji jest duchowe oblicze i rozwój ideałów ludzi jako patriotów radzieckich. Dotyczy to wszystkich narodów radzieckich, mieszkańców wsi i miast, zarówno pracowników fizycznych, jak i umysłowych. Stanowi to w rzeczywistości największe osiągnięcie Rewolucji Listopadowej, która ma dźwignię, wszechświatowe znaczenie.

Obecnie czołwiek radziecki nie jest tym, czym był 30 lat temu. Oblicze duchowe ludzi radzieckich przejawia się przede wszystkim w świadomym stosunku do pracy, jako do sprawy o znaczeniu społecznym i jako do świętego obowiązku wobec Państwa Radzieckiego. Obecnie w każdym przedsięwzięciu znajdują się mężczyźni i kobiety stachanowcy. Współzawodnictwo socjalistyczne przeniknęło do wszystkich kółchozów. We współzawodnictwie biorą udział robotnicy i robotnice, pracownicy i pracownice kółchozów, inżynierowie i technicy oraz artyści i uczeni. Rozmach współzawodnictwa określa obecnie poziom komunistycznego stosunku do pracy wśród ludzi radzieckich. Powszechny charakter współzawodnictwa jest najważniejszą dźwignią podniesienia wydajności pracy. Rozwiniął się obecnie szeroko nowy ruch polegający na tym, że robotnicy zobowiązują się oświadczyć do przedterminowego wykonania rocznych planów produkcji oraz planu 5-letniego jako całości, czego nie było w okresie przedwojennym. W Moskwie, w Leningradzie, w Zagłębiu Donieckim i w całym kraju ruch ten rozwija się pomyślnie, świadcząc o socjalistycznym uświadomieniu robotników i robotnic. Jest to jednak tylko jedna z ważnych dźwigni podniesienia wydajności pracy w naszym kraju. W roku bieżącym plan dostawy zboża wykonany będzie przed terminem. Państwo otrzyma mniej więcej taką samą ilość zboża, jak w naj lepszych latach przedwojennych, chociaż obszar zasiewów i wyposażenie techniczne są znacznie mniejsze, niż przed wojną. Osiągnięcia te należy zawiązać rozwojowi współzawodnictwa socjalistycznego pomiędzy poszczególnymi republikami i krajami, a przed wszystkim czynnemu udziałowi we współzawodnictwie milionów pracowników i pracownic kółchozów.

Przeżyliśmy trudne czasy w pierwszym okresie wojny, dopóki podstawy pracy nie zostały dostosowane do nowych warunków. Ofiarność pracujących w kraju i bohaterstwo naszej

imperialistyczna? Jedyne zwycięstwo narodu, odrodzenie resztek zniechęconego faszystów oraz nowe awantury imperialistyczne. Trzeba otworzyć narodom na to oczy i zjednoczyć wszystkie demokratyczne i antyimperialistyczne siły, żeby rozbić wszelkie plany gospodarczego ujarznienia narodów i wszelkie projekty nowych awantur imperialistycznych. Doświadczenia historyczne Zw. Radz. potwierdziły słuszność słów wielkiego Lenina o niezwykłej siłach narodu, który wzięty władze w swe ręce:

„Nigdy nie będzie zwyciężony naród, którego robotnicy i chłopcy w większej swej poznał i poczuli, że bronią swej władzy radzieckiej — władzy pracujących, że bronią oni sprawy, której zwycięstwo zapewni im i ich dzieciom możność korzystania ze wszystkich dobrodziejstw kultury, ze wszystkich osiągnięć pracy ludzkiej”.

W chwili obecnej mamy przed sobą zadanie zjednoczenia wszystkich antyimperialistycznych i demokratycznych sił narodów w jeden potężny obóz, złączony jednością żywotnych interesów. Mamy zadanie zjednoczenia sił narodów przeciwko obozowi imperialistycznemu i antydemokratycznemu oraz jego polityce ucisku i wojny awantur.

Trzeźwy stosunek do sprawy dowiódł, że w chwili obecnej awantury imperialistyczne stanowią niebezpieczną grę losami kapitalizmu. Niektórzy ministrowie i senatorzy może tego nie rozumieją. Lecz jeżeli antyimperialistyczny i demokratyczny obóz zjednoczy swe siły i wykorzysta wszystkie swe możliwości, to imperialiści będą musieli się stać bardziej rozsądny i zachowywać się spokojnie. Należy sądzić, że kapitalizm nie jest zainteresowany w przyspieszaniu swej własnej katastrofy.

armii na froncie, bohaterstwo, jakiego nie znala historia, były wyrazem patriotyzmu radzieckiego — i to zapewniło nam zwycięstwo nad wrogiem. W obecnym nasileniu patriotyzmu radzieckiego znajduje swój znamieny wyraz ideaowy i duchowy poziom ludzi radzieckich. Nie da się zaprzeczyć, że pozostałości kapitalizmu są w świadomości ludzkiej bardzo żywe i dlatego partia zawsze przyponi na ludziom radzieckim o konieczności wszechstronnej krytyki i samokrytyki, mającej na celu likwidację tych szkodliwych pozostałości minionych czasów.

Z drugiej strony nie da się zaprzeczyć, że mamy obecnie olbrzymie możliwości; prowadzenia pomyślnie walki dla likwidacji tych przeżytków. Poziom kultury naszej ludności podnosi się pod każdym względem. Liczba uczących się, liczba wydawnictw i mas. wa oświata, osiągnęły poziom niespotykany w żadnym innym kraju. Nasza inteligencja, nasi pracownicy kulturalni i naukowcy oraz nasi artyści są obecnie większymi patriotami radzieckimi, niż kiedykolwiek dotychczas. Nie można uważać za przypadek tego, że obecnie najlepsze dzieła literatury wychodzą spod pióra pisarzy, którzy mają nierozdzielny ideozy związek z komunizmem.

W kraju naszym, komunizm jest źródłem natchnienia do ofiarnej pracy i bohaterskiej walki w obronie ojczyzny, do jak najwyższego ideaowego wysiłku. Najemni pismaczy burżuazyjni zagranicą przepowiadali podczas wojny, że ludzie radziecy, którzy w swych pochodnych bojowych zapoznali się z porządkami i kulturą zachodnią i którzy zwiędzili wiele miast i stołc Europy, powrócą do domu z zamłarem ustanowienia takich porządków u siebie w kraju. A jak jest w rzeczywistości?

Zdemobilizowani żołnierze i oficerowie powrócili do kraju, z jeszcze większym zapalem przystąpili do umacniania kółchozów, rozwijania współzawodnictwa socjalistycznego w fabrykach i zakładach przemysłowych, stojąc w pierwszych szeregach patriotów radzieckich. U nas jeszcze nie wszyscy zwyciężyli się od bicia pokonów i służalczości wobec Zachodu, wobec kultury kapitalistycznej. Nie na próżno panuje klasa dawnej Rosji pozostawiają dość często w znacznej zależności duchowej od bardziej posuniętych w rozwoju kapitalistycznym państw Europy. Pozwoliło to kulturować wśród powych kół dawnej inteligencji niewolniczą świadomość nie pelnej wartości własnej i duchowej zależności od burżuazyjnych krajów Europy. Nie można być prawdziwym obywatelem radzieckim, nie wywoławszy się od tych haniebnych zależności. Oto dlaczego ludzie radziecy zdecydowali się jak najszybciej skoczyć z tymi przeżytkami

przeszłości, poddać bezwzględnej krytyce wszelkie przejawy uwielbienia i służalczości wobec Zachodu i jego kapitalistycznej kultury. Znacze historyczne słowa tow Stalina o obywatelu radzieckim:

„Każdy obywatel radziecki woli walczyć od kajdanów kapitalu, o głowę przewyższa jakiegokolwiek zagranicznego dostojnego urzędnicy, dźwigającego na swych barkach jarzmo niewoli kapitalistycznej”.

Im lepiej ludzie radziecy zrozumieją ten apel Stalina do świadomości i honoru obywatela radzieckiego — tym szybciej kroczący będziemy ku naszemu wielkiemu celowi. Jak słowice w pogodny dzień idea marksizmu i leninizmu oświecały naszą drogę w ciągu 30 lat. Nasze dążenie naprzód oparte było na strategii i taktyce Lenina i Stalina. Droga nasza nie była łatwa. Wróg działał w kraju i poza jego granicami.

Nawet w partii bolszewickiej wróg miał swoją agencję w postaci prawych trockistów oraz innych zdradźców i renegatów. Stworzona przez LENINA i STALINA partia bolszewicka wyszła z wszystkich tych doświadczeń WZMOCNIONA.

Oczywiście swoje szeregi i zjednoczyła się w wielką siłę, która jest wyższym wyrazem moralno - politycznej jedności naszego narodu, zdecydowanie kroczącej naprzód ku społeczeństwu komunistycznemu.

Partia pod przewodnictwem wielkiego Stalina wskazuje obecnie drogę do pokoju powszechnego i wyzwolenia od krwawych wojen, drogę do opanowania niewoli kapitalistycznej oraz wielkiego postępu narodów i całej ludzkości.

Doświadczenie wykazało, iż wspólny ruch komunistyczny rozwija się i okrzepł w wielu krajach tak dał, że nie można już kierować tym ruchem z jednego ośrodka. Widzimy w tym jeden z doniosłych sukcesów komunizmu w naszych czasach. Jedno cześnie doświadczenie wykazało, że partie komunistyczne, a przede wszystkim naj silniejsze partie komunistyczne w Europie, winny mieć organ jednolity, by dokonywać stałej wymiany poglądów, w razie konieczności koordynować swą działalność w szybkim wzajemnym porozumieniu. Sprzyjać to będzie dalszemu rozwojowi ruchu komunistycznego i wzmocnieniu jego wpływu w szerokiej masach.

Partia bolszewicka wita te poczyny partii komunistycznych i życzy im pełnego sukcesu.

Przed 30 laty partia bolszewicka była tylko nieznaczna częścią swego narodu. Ale wówczas partia Lenina-Stalina z naukową ścisłością określiła, dojrzała już potrzebę historyczną, uzyskała potężne oparcie w masach ludowych i lud pod przewodnictwem naszej partii odniósł rewolucyjne zwycięstwo. Obecnie wszyscy widzą owoc tego zwycięstwa socjalizmu i ich wielkie międzynarodowe znaczenie.

W obecnej chwili zjednoczone siły demokracji i socjalizmu w Europie i poza jej granicami są bez porównania potężniejsze, niż przeciwstawiające się im siły antydemokratyczne obozu imperialistycznego. Kapitalizm stał się hamulcem postępu ludzkości, a kontynuowanie awanturycznej polityki imperjalizmu, która doprowadziła już do dwóch wojen światowych, sta nowi główne niebezpieczeństwo dla milioych pokój narodów.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Listopadowa otworzyła oczy narodom na fakt, że wielki kapitalizm zbliża się ku końcowi, i że otworom stoi nie zawodna droga do pokoju powszechnego i wielkiego postępu narodów. Rozpaczliwe wysiłki imperjalistów spod których nóg usuwa się grunt, nie uratują kapitalizmu od nadciągającej zagłady.

Zjemy w wieku, w którym wszyscy kle drogi prowadzą do komunizmu. Wielki Lenin założył zrebry państwa radzieckiego i wprowadził nasz kraj na drogę socjalizmu, który położył kres wielowiekowej eksploatacji czołwieka przez czołwieka. Droga Lenina prowadzi do wolności i szczęścia ludzkości.

Wielki Stalin prowadził i prowadzi nasz naród chlubną drogą komunizmu. W imię Stalina otoczono bezgranicznym szacunkiem i miłością narodów, uosabia wielkość zwycięstwa Związku Radzieckiego i wzywa do walki o szczęśliwą przyszłość ludzkości.

Towarzysze Bolszewicy zawsze byli i będą awangardą swego narodu!

Ludzie radziecy znajdują się w pierwszych szeregach postępowej ludzkości, pełni wiary w szczytne cele Rewolucji Listopadowej!

Niech żyje 30 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej.

Pod sztandarem Lenina, pod przewodem Stalina — naprzód do zwycięstwa!

Jeszcze jeden dom towarowy przy ul. Narutowicza 15

Duży widny lokal. Kontuury śnią szklanymi taflami. Wyfroterowana podłoga przecięta jest pasami chodników. Półki pełne towarów. Po prawej stronie zaraz od wejścia blyszczą rzędy butelek i buteleczek. różnego rozmiaru i kształtu. Pod szklaną gablotką leżą przybory kosmetyczne. Piękna pani może tu znaleźć wszystko. czego używa codziennie przy swej toalecie. Dalej pod ścianami na półkach piętrzą się bele płócien, flanel i ręczników. Wszystko tanie i w dobrym gatunku.

Po lewej stronie drobna galanteria. Nicie we wszystkich kolorach i gatunkach, pończoski damskie, szale, szaliki, chusteczki.

Na wprost od wejścia cieszą oko piękne wzory wełen. Męskie ubraniowe, jesionkowe, damskie sukienkowe.

W głębi mieści się druga sala. Tu dla odmiany króluje konfekcja męska i damska oraz bielizna. Jedwabne koszulki, w lekkich różowych i niebieskich odcieniach z mgiełką koronki wokół. Hüclowski kapelusze — marzenie niejednego eleganta. Blamy futer — pantery, tygrysy, a w gruncie rzeczy nasze poczciwe białe króliki. Cena bajecznie niska — 7 tysięcy zł.

Pośrodku pyszną się za szkłem kapce. Te napewno będą miały olbrzymi popyt, bo ich cena nie jest wysoka. Gościnnie kierownik Domu Towarowego prowadzi nas do małej, estetycznie urządzonej ubieralni. Tu klienci będą mogli przymierzyć zakupione ubrania czy suknie, sprawdzić, czy wybrane przez nich obuwie jest wygodne.

Powszechny Dom Towarowy, który otworzy swe podwoje dla publiczności lubelskiej już we wtorek zaopatrzone jest do skona. Pełne smaku i pomysłowości urządzenie sprawia, że do sklepu wchodzi się z przyjemnością. Dużo tu luster i szkła, które sprowadzono aż z dalekiego Wałbrzychu. Mie-

Świetlica dworcowa dla młodzieży

W Lublinie zostanie otwarta w dniu 10 bm. w baraku obok dworca kolejowego, świetlica dworcowa dla młodzieży szkolnej dojeżdżającej do szkół w Lublinie.

Odtąd młodzież ta nie będzie musiała w oczekiwaniu na pociąg węszać się po mieście, lecz będzie mogła korzystać z ogrzewanego i odpowiednio urządzonego lokalu, gdzie pod opieką wychowawców będzie mogła odrabiać lekcje.

Świetlica została zaopatrzona w podręczniki szkolne, słowniki i czasopisma.

Zorganizowanie tej tak ważnej placówki musimy uznać jako wielki sukces Wydziału Opieki nad Dzieckiem przy Kuratorium Szkolnym.

Rodzice powinni w własnym interesie zachęcać młodzież by jak najliczniej korzystała ze świetlicy.

Otwarcie we wtorek

Wierzę, że klienci uszną dobrą wolę i wysłk kierownictwa Domu, które chciało stworzyć placówkę nie tylko dobrze zaopatrzoną, ale i estetyczną i nie będą się tutaj nadmiernie tłoczyli, niszcząc urządzenie.

Urządzenie sklepu pomyślane zostało w ten sposób, żeby klienci mogli swobodnie się po-

ruszać. Z prawej strony wejście, z lewej strony wyjście. Tylko drzwi frontowe są jedne.

Wystawy sklepowe są jeszcze zasłonięte. Kiedy odkrywają je na chwilę, abyśmy mogli obejrzyć ułożone z dużym smakiem towary, przed sklepem gromadzi się tłum ludzi. Kilkunastu śmielszych próbuje wejść do środka. Ekspedientka

tłumaczy uprzejmie, że Dom Towarowy otwarty zostanie dopiero we wtorek.

Dom Towarowy przy ul. Narutowicza 15 czynny będzie w godzinach od 9—13 i od 15—18. Wszyscy bez wyjątku będą mogli tu czynić zakupy, z tym jednak że w godzinach popołudniowych pierwszeństwo będzie miał świat pracy. Za okazaniem świadectwa z miejsca zatrudnienia każdy będzie mógł się dostać od razu, bez żadnej kolejki.

Wino i miód

Z wizytą w Centrali Gospodarczej Spółdzielni Ogrodniczej

Zwiedzamy Centralę Gospodarczą Spółdzielni Ogrodniczych. Już z podwórza dolatuje nas słodki zapach jabłek. Idziemy w ślad za tym zapachem. W piwnicach odbywa się skup, sortowanie i pakowanie jabłek do skrzynek. Zatrudnione są tu same kobiety. Obierają jabłka już nadgniłe i wysypują je do oddzielonych koszy. Jest to towar przeznaczony na oset.

W tym roku sortowanie jabłek musi się odbywać wyjątkowo starannie, gdyż owoc wskutek suszy jest skłonny do gnicia i gospodynie będą miały wielkie trudności z przecho wywaniem jabłek na zime.

— Ale my sobie doskonale z tym damy radę — informuje

mnie ob. Pietrzak, kierownik spółdzielni. Prowadzi mnie do magazynu, gdzie skrzynki z jabłkami ustawione są aż pod sufit.

— I nie zepsują się tutaj?

— Nie. Mamy w tej chwili 200 ton owoców. Niech pani spojrzy. Tu są odpowiednie wentyle, które przepuszczają powietrze — przy odpowiedniej temperaturze jabłka przechowują się doskonale. W centrali Spółdzielni Ogrodniczych każdy może zaopatrzyć się w jabłka po cenie uczciwej, przystępnej dla świata pracy. Spółdzielnią ma swój sklep w tym samym gmachu gdzie odbywa się sprzedaż detaliczna. Konsument może zrobić zamówienie telefonicznie pod numer 44-11.

Pół miliona zł. na rekonstrukcję Majdanka

Na ostatnim zebraniu Zarządu Towarzystwa Opieki nad Majdankiem postanowiono wyasygnować sumę 350 tys. zł na rekonstrukcję Obozu śmierci, oraz 180 tys. zł na odbudowę wież strażniczych na terenie tego obozu.

Towarzystwo Opieki nad Majdankiem przyczyniło się w

bardzo dużej mierze do odbudowy i uporządkowania obozu na Majdanku. Pomoc towarzystwa nie ogranicza się tylko do samego obozu. Ufundowało ono też stypendia dla sierot po byłych więźniach Majdanka. Jest to najpiękniejszym uczczeniem pamięci jego męczenników.

Młodzież akademicka czyta tygodnik

„Poprosto“

Do nabycia we wszystkich kioskach. — Administracja Warszawa, Smolna 13.

„Poradnik Oświatowy“

jest niezbędny dla każdego młodego człowieka biorącego udział w życiu społecznym.

Do nabycia we wszystkich kioskach. — Administracja Warszawa, Smolna 13.

W „Świecie przygód“

znajdą czytelnicy w wieku 8—16 lat żywą i pasjonującą lekturę:

W każdym numerze trzy powieści rysunkowe, oraz interesująca powieść „JOE - KRÓL DZIKIEGO ZACHODU“.

Do nabycia we wszystkich kioskach. — Administracja Warszawa, Smolna 13.

Puławy

1 grudnia otwarcie nowego szpitala

Prace nad wykończeniem gmachu szpitala wydziału powiatowego przy Al. Partyzantów dobiegają końca. Mimo, że termin ukończenia prac przez SPB nie został dotrzymany gmach według oświadczenia miejscowych czynników ma być oddany do użytku 1 grudnia br. Nowy szpital wykończony kosztem 10 milionów zł posiadać będzie wszystkie oddziały obliczone w sumie na 300 łóżek.

Odbudowa gmachu serologii

Rozpoczęty przed wojną w ramach państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego wielki gmach oddziału serologii ma zostać obecnie wykończony. Instytut Puławski otrzymał na prace, które wykonane zostaną jeszcze w roku bieżącym 13 milionów złotych. Oferty na wykończenie robót zostały już rozpatrzone i zatwierdzone. W gmachu serologii mieścić się do tychczas magazyny zbożowe. Wykończenie budynku i oddanie go na właściwy cel przewidziane jest na rok 1948.

Lubartów

Gimnazjum, które trzeba pochwalić

Przy ul. Lubelskiej w Lubartowie mieści się gimnazjum ogólnokształcące. Gimnazjum to jest ogniskiem kulturalnym dla całego miasta. Istniejący tu zespół artystyczny wystawia od czasu do czasu przedstawienia, cieszące się dużym powodzeniem. Dzięki obywatelskiej postawie dyr. Kałuży uczniowie gimnazjum biorą udział we wszystkich uroczystościach i akademiach organizowanych w Lubartowie. Gimnazjum posiada obecnie ponad 400 uczniów, z których 70% pochodzi ze wsi.

Nowe garaże

We wrześniu br. na placu przy szpitalu miejskim rozpoczęta została budowa garaży dla Wydziału Powiatowego, Wydziału Odbudowy oraz Zarządu Miejskiego. Budowa garaży ukończona zostanie jeszcze w roku bieżącym. Koszt budowy wyniesie około 850 tys. zł.

Włodawa

Komisja Kontroli Ceny

Spółczna Komisja Kontroli Ceny w Włodawie przeprowadziła kontrolę cen w sklepach w Włocławcu. Ogółem skontrolowano 50 punktów sprzedaży i spisano 15 protokołów karnych za nieujawnianie cen oraz nielegalny handel wódką bez koncesji. W tym jeden protokół sporządzono Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Włocławcu za pobieranie nadmiernej marży zarobkowej za materiały tekstylne „Przemysł dla wai”. Czyja to wina? Czy kierownika i buchaltera Spółdzielni w Włocławcu, czy Oddziału „Społem” w Białej Podlaskiej? Czyżby „Społem” nie dało odpowiednich instrukcji jak obliczać procent od poszczególnych gatunków

50 TYS. LITRÓW MIODU BĘDIEMY MIJLI NA WIEŁKANOC

W następnej piwnicy ob. Pietrzak pokazuje mi beczki z miodem.

Zakupiliśmy 15 ton miodu naturalnego, który przerobimy na miód do picia. Będzie on miał nazwę, czwórniak, trójniak, dwójniak, gdyż w ten sposób sama nazwa określa jego jakość. Czas trwania produkcji czwórniaka będzie trwał ok. 6 miesięcy, i już na Wielkanoc mamy zamiar wypuścić na rynek 50 tys. litrów tego miodu, materiałow?



POGOTOWIE RATUNKOWE:
tel. 22-73

STRAZ POŻARNA:
tel. 11-11

KOMENDA MIASTA M. O.:
tel. 23-83

Zmiana godzin urzędowych w lubelskim Rejonowym Urzędzie Telefoniczno-Telegraficznym

Na okres jesienno - zimowy w miejscowym Rej. Urz. Tf.-Tg. wprowadzono z dniem 1 listopada 1947 roku zmianę godzin urzędowych w następujących działach:

1. Kasa telegrafu, rozmównica telefoniczna, oraz przyjmowanie i wypłata przekazów telegraficznych od godz. 8-ej do 20-ej.
2. Doręczanie telegramów i wzwani do rozmównicy od godz. 8-ej do 20-ej.

Na Odbudowę Warszawy

Pracownicy Polskiego Radia, zatrudnieni w Lublinie i na terenie woj. lubelskiego w zrozumieniu akcji odbudowy stolicy na walnym zebraniu postanowili złożyć na ten cel Premię Pożyczkę Odbudowy Kraju na ogólną sumę zł 32.500.

SPRAWOZDANIE Z AKCJI SPRZEDAŻY CHORAĞIEWEK ZAŁOBNYCH w 1947 r.

przeprowadzonej przez Lubelski Oddział POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA

W dniach od 31.X. 47 do 3.XI. 47 r. rozsprzedano no omentarzach miasta Lublina 22 350 szt. Koła Młodzieżowe PCK w przedsprzedaży 8.550 szt. na łączną sumę brutto 308.000 (trzysta osiem tysięcy). Za świeczki i lampki na probokowe uzyskano netto 20.229 złotych.

W tym miejscu składamy serdeczne „Bóg zapłać” tym wszystkim, którzy swą cenną współpracę i poparciem przyczynili się do powodzenia akcji sprzedaży czerwono krzyżskich chorağiewek.

Dokąd

dzisiaj idziemy

KINA

ARIELLO — Siódma zasłona
BAŁTYK: Pepita Jimenez.
RIALTO: Droga do nieba!
Pocz. w dal powsz. godz. 15, 17, 19
Pocz. w niedzielę i święta: godz. 13, 15, 17, 19.

TEATR MIEJSKI

O godz. 19.30 Pygmalion.

TEATR MUZYCZNY

im. Żołnierza Polskiego
„Wesoła Wdówka” operetka Lehara w trzech aktach.

Uwaga Kupcy!

Izba Przemysłowo - Handlowa w Lublinie oraz Wojewódzki Związek Stowarzyszeń Kupców Polskich przypomina, że termin wnoszenia opłat i składania podań o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych — 15 listopada rb. jest ostateczny i w żadnym wypadku przedłużany nie będzie.

Przedsiębiorstwa, które do powyższego terminu nie wniosą opłaty za zezwolenia i nie złożą podań, podlegają bezwzględnie zamknięciu już w dniu 17 listopada 1947 r.

Celem szczegółowej informacji zainteresowanych, odbędzie się w dniu 9 listopada rb. (niedziela) o godz. 10-ej rano w szkole im. Vetterów — Zgromadzenia Kupców, ostateczne informacyjne zebranie.

Kasy I, II i III Urzędów Skarbowych w Lublinie będą czynne w niedzielę, dnia 9 listopada od godz. 13-tej do 17-ej celem dokonywania wpłat koncesyjnych. 1938

TABELA WYGRANYCH 51 LOTERII

1-szy dzień ciągnięcia III ciej klasy

Wygrana 100.000 zł Nr 62037.	52008 304 418 577 583 53266 621 798
Wygrane po 20.000 zł Nr Nr 784	54606 55284 56248 496 498 957 57034
4018 8579 15837 31935 34653 48988	688 995 58295 394 974 59140 814 60165
51990 55951 58413 73109 75825.	450 568 795 61094 177 886 62168 885
Wygrane po 10.000 zł Nr Nr 1566	63908 64211 552 65398 841 68067 277
4351 14082 20030 20606 22192 23089	787 67329 876 69272 486 645 943 993
24298 24895 25672 29257 31196 34612	70020 308 400 413 666 833 871 71034
35371 40278 53305 57310 57771 68164	300 459 752 72438 985 73780 970
73916 76488 77019 77719.	74264 439 890 75014 390 76980 77219
Wygrane po 5.000 zł Nr Nr 325	447 812 833 78088 394 429 536 79152
860 1013 1262 1924 2316 3828 5952	563 579 80343 81065 087 641 602
6094 7173 10925 12566 12877 13319	82400 82685 889 83404 84122 591 628.
13786 17533 18296 20489 24885 27488	Wygrane po 500 zł Nr Nr 4 117
29942 31316 31544 33899 38856 40074	87 232 88 333 464 85 588 610 8 785 7
42043 42538 43534 43951 44510 45657	305 63 963 74 1216 58 78 350 516 25
46160 50142 50636 53085 53653 55800	640 848 54 66 932 72 2029 48 68 114
57213 57601 60627 61896 63866 64667	27 31 45 92 248 315 24 53 459 699
64668 65170 70450 70647 70796 71396	866 975 9 3224 61 310 81 462 574 637
73662 75027 75982 77659 78050 79573	51 711 20 41 913 5 40 4000 37 52 102
81812 82366 82402 83647.	17 211 47 85 319 406 8 35 584 622 48
Wygrane po 2.000 zł Nr Nr 17,	89 720 882 5 901 92 8 5008 67 117 22
82 105 136 289 326 437 463 573 696	247 8 86 522 603 783 824 931 89 6005
712 829 957 1035 245 483 697 927	69 150 222 53 383 557 620 760 843
2250 377 800 880 3593 677 722 4203	908 25 37 79 7026 79 91 129 92 219
742 975 5342 589 601 6305 909 7001	388 409 92 569 777 90 811 45 907 94
086 268 571 875 2476 800 9333 808	8014 97 157 83 208 23 406 514 680 783
858 10108 464 579 11436 544 617 12315	900 17 31 84 9070 197 457 61 585 95
456 616 13178 617 863 990 14010 540	713 58 811 99 10055 113 208 408 26
667 921 15145 195 261 523 929 16190	94 565 664 803 912 56 61 2 11060 97
18208 289 611 19093 114 376 967	120 3 64 98 209 32 422 44 69 74 733
20051 146 249 666 21007 044 097 174	889 95 12005 119 207 48 89 426 35 61
332 727 22026 574 920 23452 470 561	516 631 777 886 976 13030 106 17 21
852 923 24328 380 606 713 986 25082	76 247 353 453 563 77 82 603 792 963
254 471 755 26365 405 495 964 27248	14250 304 27 432 618 73 822 49 995
937 989 28196 315 29022 231 400 517	15071 204 16 437 610 91 719 84 938 57
938 31045 253 32217 322 607 664 768	88 16022 71 81 194 211 377 470 96 8
959 962 33570 730 741 864 934 34198	676 953 68 17074 215 23 94 380 430
609 840 35838 36009 080 140 701 830	536 81 664 928 97 18010 25 85 9 183
37537 38342 39495 876 40217 638	244 5 321 4 430 85 93 763 850 911 55
41252 42118 190 566 580 867 874 43102	19063 78 117 80 289 464 554 659 74
771 910 44196 602 45575 46295 754	84 712 807 50 20041 17 83 188 205 51
47255 48812 849 49563 655 657 918	85 315 42 57 653 9 773 80 842 45 46
926 50105 144 352 362 420 537 674	41 21237 64 335 40 57 438 89 511 936
836 859 914 915 51277 485 713 996	22045 64 85 7 162 72 211 62 79 407

Dalszy ciąg wygranych po 500 zł podany będzie jutro

„LUBAN-WRONKI“ 1528

Przemysł Ziemiaczany

w Lublinie, Betonowa 5 — tel. 26-75

Zakupie każdą ilość ziemiaków przemysłowych

Zawiadomienie o przetargu

„SPOŁEM” Delegatura Zarządu na Okręg Lubelski w Lublinie zawiadamia, że w dniu 17 listopada br. o godz. 10-ej w Referacie Budownictwa „Społem” w Lublinie, przy ul. Bernardyńskiej 9, pok. 17 odbędzie się przetarg nieograniczony na:

1. budowę murowanego z cegieł budynku na pomieszczenie transformatora,
2. budowę murowanej z cegły budki przy studni,
3. dostarczenie i zainstalowanie pompy odśrodkowej z silnikiem do studni.

wszystko na terenie magazynów zbiorowych przy ul. kol. Kraśnik, dla Okręgowego Oddziału Żywno - Młynarskiego w Lublinie.

Wszelkie informacje i podkładki ofertowe otrzymać można w Referacie Budownictwa „Społem” 1933 K

Kino „BAŁTYK” Dziś Premiera!

Pierwszy film meksykański w Polsce

„Pepita Jimenez“

Dzieje miłości pięknej senority

W rolach głównych:
Rosita Diaz
Ricardo Montalaban
Fortunio Bonanova

Produkcja: Aguila Films — Producciones Grafisa
Eksploatacja: „Film Polski“

Nadprogram „Aktualności Polskiej Kroniki Filmowej“

Początek seansów o godz.: 15, 17 i 19. W niedz. i św. o g. 13 1972

W dniu 11. XI. 1947 r. otwarty zostanie w Lublinie przy ul. Narutowicza 15

POWSZECHNY DOM TOWAROWY

z działami:

włókienniczym
chemiczno-kosmetycznym

duży wybór towarów sezonowych

Ceny niskie

Sprzedaż w godzinach 9—13 i 15—18

Pierwszeństwo dla świata pracy

Kierownictwo PDT

Z sali koncertowej

Zycie muzyczne w Lublinie ostatnio nieco się ożywiło. Nadchodzący okres listopada i grudnia sprzyja rozwojowi sezonu koncertowego.

Po orkiestrze i chórach przyszła kolej na pianistę. W ubiegłą środę, w sali Tow. Muzycznego wystąpił z recitale Chopinowskiemu znany dobrze, zwłaszcza w Lublinie z czasów przed wojennych Paweł Lewicki, który do rzucił rzetelną cegiełkę dla uczczenia 98 rocznicy śmierci Chopina, Szkoła, że dowiedzieliśmy się o tym dopiero z programu, a nie z afiszów, rozlepionych na mieście.

Starannie dobrany program zawierał w I-ej części rzadziej wykonywane utwory Chopina. Artysta ujął słuchaczy nie tyle głębią przeżycia odegranych utworów, ile nastrojem (Nocturn b-mol i Ballada g-mol), oraz efektem wirtuozowskim (Polonez b-dur). Zbytła nerwowość, a nawet gwałtowność nie sprzyjały Sonacie b-mol z trudnym „grave” szczegóły potraktowane zbyt powierzchownie.

Z brawurą odegrane walce (Des-dur i As-dur — Wale brillante) oraz Wale i Scherzo-C's dopełniły całości programu.

Prof. Lewicki należy do znanych Chopinistów w Polsce i reprezentuje pośrednie miejsce między klasycyzmem, a czułościowym romantycznym sposobem interpretacji.

Na sali panowały korzystne warunki dla wywołania odpowiedniego nastroju wśród słuchaczy. Usposobienie wykonawcy, przemyślna kolejność utworów oraz doborowa publiczność złożyły się na udany wieczór koncertowy. Szczodrze oklaskiwany pianista przypomniał się Lublinowi z dodatniej strony, odtwarzając dzieła Chopina tak, jak pragniemy je słyszeć i przeżywać.

H. Platta.

- DROBNE OGŁOSZENIA -

KUPNO — SPRZEDAŻ

CAŁKOWITA wyprzedaż pozostałych mebli po niższych cenach, Kozetki, szafy, kredensy i inne rzeczy. S-to Duska 22 — skład żelaza.

SPOŁDZIELNIA Studentów Politechniki Łódzkiej „Xenon” Łódź, Kłińskiego 180, tel. 256-08 poleca: celofan we wszystkich kolorach i galunkach, różne chemikalia, odczynniki laboratoryjne, kwasy. Prowincja za zaliczeniem. 1936 K

CELOFAN bezbarwny (Fomotan) do nabycia w Centrali Tekstylny Lublin, Krak. Przedm. 7. 1924 K

STOŁ duży 2 blatowy odpowiedni do świetlicy sprzedam. Kochanowskiego Nr. 3. 1909 G

DO SPRZEDAŃIA buldog; czysta rasa. Wiadomość Lublin, Noworybna Nr. 8 m. 10. 1925 G

Z GUBY

UNIEWAŻNIAM zagubioną książeczkę wojskową Seria A 069596 wydaną przez RKU Lublin-Powiat na nazwisko Zmora Tadeusz zam. kol. Miłocin, gm. Wojciechów, pow. Lublin. 1895 G

UNIEWAŻNIAM zagubiony dowód tymczasowy wydany przez Urząd Gminy Bukowa na nazwisko Pawlak Wacław zam. kol. Łowcza, gm. Bukowa, pow. Chełm. 1899 G

UNIEWAŻNIAM zagubioną bezpłatną książeczkę biletową kolejową wydaną przez DOKP Lublin na rok 1947. 48 Nr. 146476 na nazwisko Olszta Stanisława. 1903 G

UNIEWAŻNIAM zagubioną legitymację służbową wydaną przez Cukrownię w Lublinie na nazwisko Rak Zofia zam. Lublin, Dzierżawna 18. 1906 G

UNIEWAŻNIAM zagubiony dowód osobisty wydany przez Gminę Ryśnik, kartę przesiedleńczą wydaną przez PUR w Lublinie, zaświadczenie roboty drogowej, oraz legitymację członkowską spółdzielni na nazwisko Puzsicki Jan zam. wieś Motycz, gm. Koprznica, pow. Lublin. 1907 G

UNIEWAŻNIAM skradziony dowód osobisty, świadectwo szkolne, oraz kwity z Izby Skarbowej w Lublinie na nazwisko Cichočka Zofia. 1900 G

UNIEWAŻNIAM zagubiony dowód osobisty, zaświadczenie wydane przez RKU Włodawa na nazwisko Piwnicki Józef, zam. Komarówka, p. Wola Wereszczyńska, pow. Włodawa. 1926 G

UNIEWAŻNIAM skradziony dowód osobisty na nazwisko Pekala Mieczysław, sław zam. wieś Młynki, gm. Końskowola, pow. Puławy. 1927 G

UNIEWAŻNIAM zagubioną kartę rejestracyjną Nr. 224 wydaną przez I Urząd Skarbowy w Lublinie na nazwisko Karczmarek Antoni, zam. Lublin, Skłodowskiej 16. 1928 G

MICHNIEWICZ Franciszek zam. Zamość unieważnia skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez RKU Lembork. 1929 G

RYCAK Antoni zam. Krasnobród unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną wydaną przez Urząd Skarbowy Zamość Nr. 999. 1930 G

SLIWA Jan zam. Jarosławiec unieważnia zagubioną kennkartę wydaną przez Gminę Słno. 1931 G

ISUPOW Jolina magister farmacji, zam. Zamość, unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną wydaną przez RKU Zamość. 1932 G

UNIEWAŻNIAM zagubioną kartę rejestracyjną wydaną przez RKU Lublin, oraz świadectwo szkolne na nazwisko Gołab Jan, zam. w Lublinie. 1935 G



GLINIANKA

Na tyłach po jularnego letnie go basenu pływackiego przez dłuższy czas trwała powłoka malownicza glinianka. Poczęto ją w końcu zasypywać śmieciami, zwożonymi z różnych krańców miasta. Woda po woli znikła pod zwalami odpadków oraz gruzu i zdawało się że wszytko będzie w porządku.

Tymczasem obecnie można na tym terenie zauważyć ciekawe obrazy: to jedne wozy przyjeżdżają pełne i wywalają swą zawartość na sterty, podczas gdy inne przyjeżdżają puste i naladawszy się po brzegi odjeżdżają w „nieznana dal“.

A glinianka czeka.

ZDZICZENIE

Na ogół młodzieńcy mają czułe serca i uczucie litości jest im znane. Trafiają się jednak i jednostki obdarzone nie objawami zdziżenia, które przejawia się w sposób bardzo charakterystyczny.

W ubiegłym tygodniu w okolicy ulicy Długosza płała się młoda dziewczyna zdradzająca pewne symptomy obłąkania. Znana sobie widocznie postać spostrzegła kilku chłopaków w wieku szkolnym i okrzykiwszy błędnie, zaczęła szarpać za odcień, sztych, wysmiewać się i straszyc okrzykami i gestami. Dziewczynie ubrana postać dziewczyny chyłkiem przemykała się i pomrukując coś do siebie zaczęła wreszcie uciekać. Gdy wydobyła się z kręgu otaczających ją wyrostków, zniknęła gdzieś w boczny. Za zbiegła posypały się kamienie.

PRZEMIANY

Każda myszka swój ogonek chwali. Każda knajpa ma swą gastronomiczną specjalność i specjalną dla siebie reklamę. Zasadniczym biletem wziętym jest prezencja frontonu, o-

raz mniej lub więcej wytworne szlify. Stare firmy mają stare szlify. Jekiekolwiek zmiany bardzo niechęć nie przejawiane są na zewnątrz.

Niechęć ta bardzo widoczna jest na reklamowych malowidłach popularnej restauracji lubelskiej. Bywały tego lokalu są jednak trochę zdetonowani. Bo skoro kierownictwo udało się na teren Miłecina, to w jakim celu figuruje ono dotychczas jeszcze na kryształowych płytach?

Nie myśl tylko o sobie Pomóż innym

Złóż datek NA „POMOC ZIMOWĄ”

Uważaj z kim pijesz czyli jak w USA badają lojalność

Problemem zaprzatającym uwagę wladców Stanow Zjednoczonych jest sprawa lojalności obywateli. „Demokratyczni” właściciele trustow i dyrektorzy bankow, w obronie „demokra-

cji”, badaja czy broń Boze jak’s wożny w ministerstwie nie jest demokracja. Bo w „demokratycznej” Ameryce demokracja równa się zbrodni stanu. Amerykański urzędnik obcu-

je teraz tylko z radiem. Obawia się nawet własnej żony. A nuż bawiem dziadek żony miał znajomego, który zwalczał lynch i inne demokratyczno - amerykańskie zasady życia... tego wystarczy by stracić posadę.

Wystarczy przecież znać kogoś, kto rozmawiał z kimś, czyj znajomy przeczytał plakat zapowiadający przemówienie Henry Wallace’a, aby zostać „po wsze czasy” napiętnowanym jako „komunista” i „wywrotowiec”. Nie łatwa więc rzecz broń demokracji fordowsko-hearstowsko-trumanowskiej.

I urzędnik amerykański drzy o swą „lojalność”. Wolno mu pójść na zebranie, gdzie przemawia Mr. Otto Strasser, nawołujący do odrodzenia hitlerizmu. Ale niech sponuje pójść, co tam pójść — pomysleć o pójściu na wiec Wallace’a — już jest nie-lojalny.

Amerykanin „lojalny” tj. taki jakiego chce stworzyć p. Truman i p. Marshall może bić Murzynów, może lynchować, może brać łapówki, kraść, mordować — to wszystko jest głupstwem. Najwyżej posiedzi kilka lat w więzieniu i koniec. Biada

jednak Amerykaninowi, który z nutą sympatii w głosie odezwie się o robotnikach, o Roosevelcie. Jeżeli nie pójdzie do więzienia to pójdzie na żebra, bo o pracy dla takiego „antyamerykańskiego wywrotowca” nie ma mowy. A i niewiadomo czy mu jałmużnę dadzą, wpierv go przecież każdy zapyta o świadectwo lojalności, niebezpieczeństwo bowiem zadawać się nawet z „niełojalnymi” żebrakami.

Czytelniku drogi, myślisz może, że to wszystko bujda? Nie, to szczerza prawda, to są przykłady wzięte z nowej „biblii amerykańskiej demokracji”, czyli tzw. „Zasad Bezpieczeństwa”, opublikowanych przez Departament Stanu — domenie p. ministra Marshalla „dobroczynicy Europy i Ameryki”.

To wszystko o czym już pisałem wyżej to nic. Głupstwo. W „zasadach” jest jeszcze lepszy „kwiatek”. Jeden z paragrafów głosi, że na usunięcie z urzędu państwowego naraża się każdy, kto będzie „pić z komunistą”.

To rozumiem. To są zasady. To jest obrona „demokracji”. Pij ile wlezie tylko uważaj z k.m. Kto wypije z komunistą ten jest wrogiem United States. To, że ktoś szpiegował na rzecz Hitlera, kiedy Ameryka walczyła z Niemcami, to furda, ten jest lojalnym Amerykaninem, ale ten co pije z komunistą to wrogi.

Wyobraźmy sobie scenę w knajpie nowojorskiej.

Mr. Bull — Bull napijemy się po jednym?

— A czy pan Mr. Hull — Hull ma świadectwo lojalności?

— Niestety jeszcze nie otrzymałem..

— Hm, a czy ma pan znajomych komunistów?

— Nie.

— A znajomych, którzy znają komunistów?

— Nie.

— A znajomych, którzy chodzą na zebrania Wallace’a?

— Nie.

— A znajomych, którzy mają znajomych chodzących na takie zebrania?

— Nie jestem pewien.

—No to z panem się napiję. Niech pan dostanie świadectwo lojalności to wtedy. Ja jestem lojalnym Amerykaninem.

Ładna scena co? Babka aryjka to było głupstwo w porównaniu z tym.

Strach pomysleć jakie będzie kolejne zarządzenie. Może p. Marshall et Co uznają, że należy usunąć z pracy każdego, kto pije wódkę pochodzącą z Wschodniej Europy np. naszą „czystą”, czy rosyjską „miskiewską” czy..

Szkoda mi tylko amerykańskich dyplomatów, którzy tą „wywrotową wódkę tak bardzo lubią. Będą wszyscy uznani za niełojalnych, a tak się o tą „lojalność” starają..

Trudno — czego się nie robi dla obrony „demokracji przed demokracją!”



Wkrótce odbędzie się w Polsce premiera filmu wytwórni Metro - Goldwyn - Mayer pt. CURIE - SKŁODOWSKA. Główne role w filmie tym interpretuje para znakomitych artystów amerykańskich: Greer Garson gra Marię Curie-Skłodowską, męża jej zaś, Piotra Curie, odtwarza Walter Pidgeon.

Helena Platto NA KRAWĘDZI

— Basiu — powiedziała czarnowłosa i chuda panna — jesteś niemożliwal — Basia, grubas, o miłej puculuowanej twarzy śmiała się z łada niezęczności koleżanek, sama zresztą nie lepiej od nich wywiązując się z próbnych opatrunków czyjegos ramienia, kolana lub rzekomo ranego czoła. — Lekcja mijala. Wyznaczono na następny raz znów u innej z pięciu towarzyszek i pojedynko zaczęły się wymykać na miasto, pogrążone w ciemności. Ciemność przecinały nikiel gdzieś latarnie, których jeszcze nie było dostatecznie dużo, by miasto przybrało charakter normalny. Ostatni wychodził niski doktor. W przedpokoju, oświetlonym jaskrawą żarówką, wkładał właśnie zawadiacko kapelus i mocnym uściskiem dłoni żegnał się z Zosią i ze mną, gdy nacięto z zewnątrz dzwonek.

Zosia zbladła: Wszak mogło to oznaczać „nakrycie”. — Przed chwilą wyszytamtamte. — Mogło być i głupstwem..

— Nie spodziewałaś się nikogo o tej porze? — zapytałem, odzyskując zimną krew.

— Nie.. — Dzwonek niecierpliwie odezwał się, znów. Za cienkimi drzwiami zaszurwały stopy.

— Otwóź.

Obejrzałem się na doktora. W uchylonych drzwiach pokoju siedział znów przy stole, na którym poustawiał dla niepoznaki szybko filiżanki w widocznym miejscu i talerze z resztkami ciastek.

— Otwóź! —

— Kto tam?

— Otwóź do diabła wreszcie! — Głos za drzwiami.

Z ulgą spojrzeliśmy po sobie. Została otworzyła drzwi i oboje wybuchliśmy śmiechem, gdy ukazała się niewieka sylwetka Józia, a za nim szerokoramienny Stefan, w długiej kurtce i wojskowych butach.

— Czego się tak wygłupiacie, moi kochani, powiedział Józio, zrzucając kapelus. — Czy nasze fizjonomie dały wam ku temu natchnienie? —

Doktor wyleciał z pokoju i zaczął się ubierać pośpiesznie.

— Dowidzenia pani, śpieszę się straszliwie! —

Białe drzwi trzasnęły dzwicznie, a po schodach zadzwonił rytmiczny tupot.

— Kto to był? —

— Znajomy, — powiedziała przekornie Zosia. — Chodźcie.

— Stefan, jakże tam twoje przekonanie o mnie? — rzucił od niechcienia Józio.

— Nie przyjmiesz mnie? —

— Mój drogi „Panicyku”. Nie nadajesz się. Najwyżej kolportarz. Ale nie radziłbym i tego.

— Boję się, o to ci chodzi? —

— O to i nie tylko o to. Wytrzymasz w lesie? — Wszak matki nie będzie tam by ci owijała gardło, gdy zabol, a poza tym.. —

Zosia przyniosła herbatę i przysunęła jeszcze talerze z ciastkami. Stefan zwrócił się do niej.

— Powiedz Zosiu Wandzi, żeby zmieniła lokal. Będzie wiedziała co to znaczy. A pozatym. —

Tu nastąpiły instrukcje wydawane szepcem.

Gdy wychodził Stefan nagle wrócił już po pożegnaniu się z Zosią, jeszcze raz ku niej. Józek zbiegł po schodach, ja stałem w drzwiach oczekując.

— Zosiu, — powiedział z pomieszaniem gdy na jego otwartej twarzy przebiegły cienie — Zosiu: Teraz nie prędko się zobaczymy, dlatego chciałbym ci powiedzieć, że —

Spostrzegł, że stoję zbyt blisko. Rumieniec zanęał na twarzy i zmieszał się.

— Chciałbym ci powiedzieć, że gdybym zginął — znajdziesz list złożony u matki mojej dla ciebie.. —

Zstępowałam z wolna. Stefan zmarszczył się. Szedł ze zwieszoną głową. Widziałem, że nie chciał już spotkać się i z Józefem.

C. d. n.

CENNIK OGŁOSZENIOWY: DROBNE osobiste i poszukiwania pracy 10 zł, za słowo, drobne zguby 15 zł, za słowo, drobne handlowe 20 zł, za słowo, RAMKOWE za tekstem: za 1 mm szpalty 30 zł do 100 mm, 35 .. od 101 do 200 mm, 40 zł powyżej 200 mm. NERWOLOGI: 25 zł do 50 mm, 30 zł od 51 do 100 mm, 45 .. od 101 do 150 mm i 6 .. od 151 do 200 mm. Niedziele i święta 70 proc. drożej. Za zastrzeżenie miejsca w tekście 100 proc. wśród drobnych do 50 mm i szp. 50 proc., ponad 50 mm. dwuszpaltowe 100 proc. drożej.

Wydawca: Komitet Wojewódzki PPR, Nakładem Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa”. Redakcja i Administracja: Lublin, Krak. Przedmieście 62. Telefony: Redakcja 20.04. Redak. ioe Naczelny 20.93, Administracja 20.51, Kolportaż 39.02. Konto czekowe nr. 11.445. Odbito czcionkami Pierwszej Drukarni Państwowej w Lublinie, Zamojska 13.

Artykuły numerowane: Z doręczeniem do domu i na zrovincie 25 miesięcznie, bez doręczenia 20.